

KÜRT HALKI AFRİN'E YÜRÜYOR

TC'nin saldırı ve işgalinin 16. gününde olan Afrin halkı ile dayanışma için, Kürdistan'da Afrin'e doğru yürüyüşe geçildi.

4 Şubat günü erken saatlerde Şengal, Cizir başta olmak üzere pek çok yerde Kürt halkı Afrin'e yürüdü.

Şengal'den yürüyüşe geçen Ezidiler, "Afrinliler, nasıl ki 3 Ağustos 2014 tarihindeki DAİŞ fermannında tüm varlıklarıyla bize destek oldularsa biz de var olan tüm gücümüzle Afrinlilerin yanındayız" dedi.

Binlerce Ezidi Efrin Sinûnê Halk Meclisi önünden Sinüne ana caddesine "Efrin'e sahip çıkmak Şengal'e sahip çıkmaktır" pankartı ile yürürken, yüze yakın Ezidi, Qamişlo kentinde diğer şehirlerden gelen kitle ile buluşarak Kobanê üzerinden Afrin'e geçmeyi planlıyor.

Cizir Kantonu'ndan da binlerce kişi, Hesekê'nin Til Temir ilçesinde toplanarak Afrin'e doğru yola çıktı. Yol güzergahı üzerindeki köy ve kasabalardaki insanların yürüyüşe katılmalarıyla kitle daha kalabalıklaştı.

Öte yandan Qamişlo'nun Heliliye Mahallesi Şehit Xebat Meydanı'nda toplanan halk da Afrin yürüyüşüne katılmak için sabah saatlerinde Til Temir'e hareket etti.

Süleymaniye kentinden gelen binlerce kişi de Til Temir'de diğer kentlerden gelenlerle buluşarak Kobanê'ye doğru yola çıktı.

Büyük kitlenin güvenliği Rojava Asayişî, Operasyon Birlikleri ve Trafik Polisi tarafından alınırken, Heyva Sor ambulansları da kitleye eşlik etti. Yürüyüşe Arap, Türkmen, Ezidi ve Alevi kurumları da katıldı.

Akşam saatlerinde Kobanê'ye giren yüzlerce araçlık konvoy ve on binlerce insan Kobanêlilerce Özgür Kadın Meydanı'nda karşılandı. Meydan kısa sürede miting alanına döndü.

Afrin'e yürüyen Kürt halkı, gece burada konaklayarak sabah Minbiç'e ve oradan da Afrin'e geçecek...

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

7 - 21 Şubat 2018 / S 042 / 1 TL

İki haftayı aştı Afrin'e saldırılar başlayalı. Göbels'lerimiz sıraya girmiş, her gün binbir türlü araçla karşımıza çıkıyorlar. İnatla yinelenen yalanlara insanların alışacağı, onu gerçek diye kabullenmeye başlayacağı fikrinden hareketle sıralıyorlar yalanları art arda. Ama çağımız Göbels'in çağı değil. Kısa sürede çıkıyor yalanlar ortaya. Meydanlarda atılan nutuklar sahadaki gerçeklere uymuyor pek. Bir haftada işini bitirecekleri Afrin'in eteklerinden noktalar kemirebildiler şimdide dek. Uçaklar, helikopterler, obüsler, tanklar ve ortaçağ artığı "milli kuvvetleriyle" girilen savaşta katettikleri mesafe birkaç adımdan ibaret! Harita okumasını bilen herkes her gün ballandıra ballandıra anlatılan "zaferlerin" kofluğunu görüp anlayabilir elbet.

Her yerde usanç verici çiğ yalanlar... Hele şu "sivilleri kalkan olarak kullanma" teraneleri! Afrin halkı 4 Aralık'ta devasa bir gösteri düzenleyerek dinci-faşizmin bu yalanlarını da tersyüz etmesini bildi. Afrin caddelerine sığmayan onbinler, onca vahşi saldırıya, bombardmana, evlerin/kasabaların yakılıp yıkılmasına rağmen dimdik ayakta olduklarını, yurtlarını terketmeyeceklerini haykırdılar. Kim rehİN? NATO'nun ikinci büyük ordusu tüm terörüne rağmen Afrin halkını yıldırnamamış pek! Afrinliler topraklarını ve devrimlerini korumak için seferber olmuşlar çoktan.

Sahadaki hakikat ve içerde gerçekte son derece güçsüz oluşu dinci-faşist saldırganlığın dizginlerinden boşanmasına yol açıyor. Saldırı ve baskı dalgası hiç olmadığı kadar güçsüzlüğün kanıtı. Türk Tabipler

Birliği'ne (TTB) yapılan saldırıya bakın! Öylesine naif bir bildiriye bile topyekün savaş açmış bulunuyorlar. Hacamatçıların desteğine muhtaç olacak kadar acz içindeler! En ufak bir karşı sestem rahatsızlar, korkuyorlar!

Toplum hızla kutuplara çekilmiş, iktidar piramidi tek adam ardında hizalanacak denli daralmış, çelişkiler hiç olmadığı kadar keskinleşmiş... Marx'ın alaylı ifadesi yankılanıyor havada: "İyi kazmışsın köstebek!"

Bağırıp çağırmalara, baskı ve saldırı dalgasına, tutuklamalara, operasyonlara, 7/24 lağım akan TV kanallarındaki yorumculara/haberçilere kanmayın! Bu kopkoyu karanlık içinden kopup geliyor yepyeni bir gün! Çok değil, ilk tökezlemede, ilk ciddi başarısızlıkta bu korku dağlarının nasıl yıkılıp gittiklerini göreceğiz hep birlikte. Tüm kaderlerini askeri zafer haberlerine bağlayanların ilk askeri yenilgilerle hızla çöküp gitmesi tarihin sık karşılaşılan gelişmesidir.

İlk işaretler görüldü bile. Afrin'deki destansı direniş sonun başlangıcı olacak. Hele Rusların hava sahasını kapattığı haberleri doğrusa, geçici bir süre için bile olsa uçaklarını devreye sokamazsa, ele geçirdikleri sınırlı mevzilerden de sökülüp atılmaları zor olmayacak. Çakılıp kaldıkları mevzilerden yüzgeri dönmeye başladıklarında nasıl tarumar olacaklarını göreceğiz. "Düştü düşecek" tekerlemesinin kendi saltanatlarının yazgısı olduklarını öğrenecekler.

>>Editör...

AFRİN'DE BİRLEŞEN KARŞI-DEVİRİM

İğrenç bir bulamaç nasıl olur diye merak eden varsa, Afrin'e bakabilir. Orada, Kürt halkı başta olmak üzere, Afrin ve Ortadoğu Halklarına karşı, dünyanın belli başlı karşı-devrim güçlerinin iğrenç bir bulamaç halinde birbirlerine nasıl karıştıklarını; aralarındaki tüm tepişmeyi bir kenara koyup nasıl birlik olduklarını görecekler.

Hollanda ile başlamak yerinde olacak. Hani şu bir yıl önce dinci faşist iktidar ve onun başıyla saç saçabaş başa mahalle kavgasına tutuşan emperyalist devletin gerici-ırkçı hükümeti, iş tekelci kapitalist düzenin "bekası" sorunu haline gelince gerçek safını ve rengini şöyle belli ediyor:

3

Devrimci Teori Proletaryanın Evrensel Kurtuluş Kavgasının Bir Silahıdır

C.Dağlı

2

Faşizme Karşı Mücadelede Politik Hedef Devrimci Olmalı

Taylan Işık

4

İnsan Olma Süresi

Nehir Güney

5

Yapay Zeka Üzerine

İ.Cevat Çetiner

8

Neva Dondu

Azer Kızıl

10

DEVİRİMCİ TEORİ PROLETARYANIN EVRENSSEL KURTULUŞ KAUGASININ BİR SİLAHIDIR

BAŞYAZI

C. Dağlı

Marksist teori temelinde, burjuva ve küçük burjuva anlayışlara karşı ideolojik mücadele, işçi sınıfının devrime hazırlanmasıyla sıkı sıkıya bağlantılıdır. İdeolojik mücadelenin, emekçi sınıfın kurtuluşu kavgasındaki zorunlu rolüne karşın, işçi sınıfı hareketinde bunun öneminin göz ardı edildiği görülmüştür. Sınıf mücadelesinin iktidar sorunu etrafında yoğunlaştığı bir sırada, ideolojik savaşın öneminin daha da arttığı çok açıktır.

Bilimsel, sağlam teorik görüşlere dayanarak, ideolojik alandaki en karmaşık sorunları çözebiliriz. İdeolojik alandaki en karmaşık sorunları açıklığa kavuşturmak, devrimci işçilerin politik bilincinin gelişmesini sağlar. Böylece işçiler, ideolojik mücadelede teorik yetkinlik kazanırlar.

Teorik olarak, entelektüel olarak gelişme gösteren işçiler, küçük-burjuva sosyalizminin emekçiler üzerindeki etkisine karşı ideolojik mücadelede daha ileri bir konumdan hareket etmiş olurlar. Mücadeleci devrimci işçilerle ideolojik kavga, kaybeden taraf küçük-burjuva hareketler olur. Bu mücadele küçük burjuva hareketlerin dağılmasıyla sonuçlanır. Böylece, ayaklarına vurulmuş küçük-burjuva prangalarından kurtulan proletarya, düşmanı daha iyi mücadele eder.

İşçi sınıfıyla kapitalistler arasındaki sınıf savaşı ideolojik alanda da tüm sertliğiyle ve kesintisiz olarak sürüyor. İşçiler, komünistler nasıl ki burjuvazinin etkisinde kalan emekçi kitleleri kazanmak için, burjuva sınıfa karşı etkin bir ideolojik mücadele yürütüyorsa; burjuvazi de, işçi sınıfını etkilemek için yoğun bir ideolojik çaba içinde. Devrimci işçiler, Marksizm-leninizmin devrimci teorisine donanmış, eğitimden geçmişse, burjuvazinin işçilere yönelik ideolojik çabaları da o kadar etkisiz kalır.

Ancak dünyayı devrimle değiştirme hedefiyle hareket edenler, burjuva topluma karşı etkin bir ideolojik savaşım verebilirler. Dünyanın devrimci dönüşümü amacıyla vazgeçmiş biri, ne burjuvaziye karşı mücadele yürütebilir, ne de dünyayı doğru biçimde açıklayabilir. Geriye, devrimci ve bilimsel değeri olmayan, ezberlenmiş, sığ, kaba ve içeriksiz laf yığını kalır.

Marksizmi dünyayı değiştirme amacına bağlı olarak kavramayanlar, onun devrimci özünü hiçbir zaman anlayamazlar. Oportünist bir anlayışa sahip olanlar, marksizmi, burjuvazinin kabul edebileceği bir düzeye indiriyorlar. Dolayısıyla, Marx'ın devrimci teorisini, işçi sınıfının bu etkin silahını, bir mücadele silahı olmaktan çıkarıp, bir fikir egzersizi durumuna düşürüyorlar. Marksizm, onların literatüründe bozulmuş haldedir. İdeolojik mücadeleyle, marksizmin devrimci, dönüştürücü özünün yeniden öne çıkarılması gerekiyor. Bu konuda, işçilerin başvuracağı yayımlar, Leninist Parti'nin yayınlardır. Marksizmin devrimci özünü dayanan Leninist Parti yayınları, devrimci işçilerin elinde etkin bir silahtır.

İşçilerin en mücadeleci ve en devrimci kesimlerini bilimsel sosyalizmin devrimci görüşleriyle donatmak, onları, burjuvazi ve küçük burjuva ideolojisi karşısında salt korumak değildir; onları, daha iyi mücadele etsinler diye, ideolojik olarak silahlandırmaktır. İleri işçilere kazandırılması gereken, olaylar karşısında kendi kavrayışlarını ortaya koyma yeteneği kazandırmaktır. Devrimci emekçilerin entelektüel kapasitesini güçlendirmektir.

İşçi sınıfı, burjuvazinin ve burjuva partilerin elinde bir oyuncak konumuna düşmek istemiyorsa, onların her adımını, her kararını teşhir etmeli; karşıtına karşı kesintisiz ideolojik mücadeleyle, emekçilerin bilincini keskinleştirmelidir.

Bilgisini ve bilincini durmadan geliştirmek, proleter sınıf için, devrimde öncülük rolünün bir gereğidir. Sınıfların karşılıklı ilişkisinin, uluslar arası ilişkisinin karmaşık olduğu günümüzde, tüm bu karmaşık durumu açığa kavuşturmak ve emekçilerin tüm bu ilişki karmaşası içinde yönünü doğru olarak çizebilmesi için, komünist bilincimizi güçlendirmek zorundayız.

Sağlam, bilimsel, devrimci bir teorik temele dayandırılırsa, küçük burjuvaziye ideolojik mücadelede yön tayini yapılabilir. Çünkü bu mücadele karmaşıktır. Küçük burjuva hareketler, küçük burjuva sosyalizmi anlayışına sahip olmalarına karşın, kendilerini proleter sosyalist, proleter devrimci, komünist olarak gösteriyorlar. Burjuva partilerinin peşine takılıp gittikleri sırada, yayınlarda daha fazla devrim, sosyalizm lafları ederek, içinde buldukları durumlarının, gerçek politik zeminlerinin üstünü örtmeye çalışıyorlar. İleri işçilerin bu durumu görmeleri için, teorik eğitimden geçmeleri gerekiyor.

Mücadeleci işçiler, bir siyasi hareketi değerlendirirken, faaliyetinin ve tarihinin bütünlüğünü göz önünde bulundurmalıdır. Fakat bir değerlendirmenin yapılabilmesi için, belirli düzeyde devrimci eğitim zorunludur. İşçilerin teorik eğitimi için, zengin bir Marksist literatür, dünya proleter hareketin büyük bir deneyimi, eğitici bir proleter sınıf mücadelesi ve sosyalizm tarihi var. Öğrenmek için yoğun bir çaba içinde olmalıyız.

Devrimci teori, işçi sınıfının büyük amacını gerçekleştirmede bir silahtır. Bunun kavranması halinde, teorik çalışmaya daha büyük bir ağırlık verileceği açıktır. Devrimci teorisinin, burjuvazi karşısında bir üstünlük sağladığı, eski toplumun yıkılmasında ve yeni bir toplumun kurulmasında etkin bir rol oynadığı sosyalizm uğruna verilen devrimci kavga'nın tüm tarihi boyunca tanıtılmıştır. Yakın tarihi inceleyen herkes, bu gerçeği görür.

Hangi sloganlar işçi sınıfının burjuvazi üstünde üstünlük sağlaması için bir silah rolünü oynayabilir? Bunu anlamak için, devrimci kitleler sloganların içeriğine bakmalıdır. Atılan sloganların devrimin güncelliğine dayanıp dayanmadığına, emekçi halk kitlelerine günün ana, ivedi, öne çıkan görevi olarak emeğin devrimci iktidarını hedeflemesine ve devrimin her zaman ilk eseri ve belirtisi olan geçici devrim hükümetini kapsamasına özellikle dikkat etmelidir. Sosyalizm uğruna mücadele ve devrimin stratejik temel görevlerinin bütünlüğünü içermektedir.

Emekçi kitlelere sınıf savaşının yükseltmesini ateşleyen sloganların yerine, devrimci değeri olmayan, içi boş sloganlar götürüldü. Bu dönem, tamamen sona ermelidir. Kitleler, gerçek devrimci sloganlarla eylemlere katılmak için çaba içinde olmalıdır. Buradan da anlaşılacağı gibi, doğru sloganların seçimi için, ideolojik mücadele vermek gerekiyor.

Peki devrimci sloganların hedeflediği burjuvazinin iktidarı, hangi yolla yıkılabilir? Bunun için devrim deneyimlerine ve somut duruma bakılmalıdır. Kapitalist ülkelerdeki devlet yapılanması ve karşılıklı sınıf ilişkilerinin durumu, burjuva sınıf egemenliğinin ancak devrimci sınıf savaşımıyla, ancak devrimci tarzda yıkılabileceğini gösteriyor. Somut duruma ve zengin devrim deneyimlerine rağmen, halen, işçi sınıfı içinde, sosyalizme geçişin barışçıl, parlamenter, ılımlı ve sınıf işbirliği yolundan söz edilebiliyor. Bu tartışma, devrimci marksizmle oportünizm arasında yüz yıldan fazla bir zamandır sürüyor. Ancak, devrimlerin büyük pratiği ve somut sosyo-politik durumu bizi doğruluyor. Buna rağmen, sorun net olarak anlaşılması için ideolojik mücadele yürütmek, büyük bir önem taşıyor.

Küçük-burjuva çevreler, burjuvaziye karşı kesin bir zafer sağlamamızın önünde her zaman engel çıkaracaklardır. Sınıf işbirliği ve uzlaşma onların toplumsal doğalarından kaynaklanıyor. Bu uzlaşmacı eğilime karşı, kesin ve uzlaşmaz bir mücadele verilmezse, uzlaşma eğilimi en kritik bir anda, son elli yıl içinde ve en son Gezi'de görüldüğü gibi, burjuvazinin içinde bulunduğu zor durumdan çıkmasına hizmet edebilir. Bu açıdan bakıldığında, ideolojik mücadele, devrimin zaferiyle kesin olarak bağlantılıdır.

Yıllardır, küçük-burjuvazinin politik anlayışına, örgütlenme ve çalışma biçimine karşı ideolojik mücadele yürütüyoruz. Verilen ideolojik mücadele, işçilerin en tutarlı, en ileri ve en devrimci kesimlerinin düşünsel şekillenmeleri sağlandı. Devrime önderlik edecek öncü işçilerin gelişmesi gerçekleştirildi.

Burjuva anlayışta, teori pratikten kopuktur. Devrimci marksizmde, burjuva anlayışın tersine, teori pratikten kopuk olarak ele alınmaz. İşçi sınıfı, yürüttüğü sınıf savaşımını, teorik ve pratik mücadele bütünlüğüne dayandırdığı zaman, hiçbir güç onu yenemez.

ŞİMDİ KADINLARIN ÖZGÜRLÜK ZAMANI

Geçtiğimiz yıl içerisinde Ekim Devriminin 100. yılı vesilesiyle çeşitli etkinlikler yapıldı. Bu etkinliklerde devrimler ve kadın konusu eksik bırakılmıyordu. Biz de emekçi kadınlar olarak, bu eksikliği kendi cephemizden tamamlayalım istedik. Ve bir sempozyum yapmaya karar verdik. Gündemin yoğunlu ve sıcaklığı nedeniyle bir günlük bir sempozyum olacak.

“Şimdi Kadınların Özgürlük Za-

manı” diyerek çalışmalarını yürüttüğümüz sempozyumda çeşitli konular ele alınacak;

“Komünden Bugüne Devrimler Ve Kadın” “Komünist Kadınlar Ekim Devriminde Nasıl Yer Aldılar? (Clara Zetkin, Rosa Luxemburg, Nadejda Krupskaya Ve Aleksandra Kollontay),” “Ekim Devrimi Ve Sanat” “Kadın Ütopuları” işlenecek.

Kadınlara “Nasıl Bir Dünyada Ya-

şamak İstersiniz?” diye sorduk. Bu bölümde herkesin hayalini kurduğu, düşlediği, özlemini çektiği dünyayı anlatmasını istiyoruz.

Gelin 25 Şubat Pazar günü saat 12.00'de başlayan ve akşama kadar sürececek olan sempozyumda sizler de düşlerinizi, özlemlerinizi, hayalini kurduğunuz dünyayı bizimle paylaşın... Hep birlikte paylaşalım... Düşlerinizi düşlerimize katalım...

ŞİMDİ KADINLARIN ÖZGÜRLÜK ZAMANI!

SEMPOZYUM 25 ŞUBAT

“Bütün ölmüş kuşakların geleneği, bir karabasan gibi yaşayanların beynine çöker”. Ölmüş kuşakların gelenekleriyle sarılmıştır her yanımız. İsyandır! Her isyanımız mücadele, mücadelelerimiz devrimler doğurmuştur. Ve tarihin en güzel, en görkemli sahneleri kadınların devrimlerde rol aldığı andır. Hiç inmediğimiz tarih sahnesinden özgürlük tiradlarını daha yüksek haykırıyoruz. Sesimiz prangaları parçalayıp, zindan duvarlarını yıkana kadar! Bizden koparılanları geri alıp başka bir dünyayı kurana kadar!

Program

25 Şubat 2018 / Pazar
12.00-18.00

Paris Komününden Bugüne Devrimler ve Kadın

Sibel Özbudun Akademisyen / Yazar
Fatma Yıldırım Emekçi Kadınlar EKA

Komünist Kadınlar

Ekim Devriminde Nasıl Rol Oynadılar?

Clara Zetkin Rosa Luxemburg
Nadejda Krupskaya Aleksandra Kollontay
Nurten Karahancı Emekçi Kadınlar EKA
Av. Seher Dursun Kolektif Çalışma Grubu

Ekim Devrimi ve Sanat

Lütfiye Bozdağ Akademisyen
Songül Yücel Önsöz Dergisi Genel Yayın
Yönetmeni

Kadın Ütopuları

Kadınlar Nasıl Bir Dünyada Yaşamak İster?

Berrin Taş İnsancıl Dergisi
Sena Şat Ayrıışığı Ekin Sanat Derneği

Oturlar ÖnsözTv facebook ve twitter
adreslerinden canlı yayın yapılacaktır.

Önsöz Tv
emekcikadınlar.eka
Dünyaya-Başkaldırıyoruz

Tarih : 25 Şubat 2018

Yer : Cezayir Salonu / Galatasaray Lis. Arkası
Kuloğlu Mah. Hayriye Cd. No:12 34425
Beyoğlu / İstanbul

Beyaz Çarşambalar

İran'daki ayaklanmada "Umudun Sembolü" 31 yaşındaki Vida Movahed, sokakta örtüsünü açarak "zorunlu örtünme kanunu"nu çiğnediği için tutuklandı...

Vida Movahed, dünya kamuoyunda oluşan tepkiler ve İran'da yapılan eylemler üzerine, 4 gün sonra serbest bırakıldı.

Vida'nın serbest bırakılmasına karşın, İran'da "Beyaz Çarşamba" eylemlerini sürdüren kadınlar 29'u daha gözaltına alındı.

Editör

AFRİN'DE BİRLEŞEN KARŞI-DEVİRİM VE FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK CEPHE

Baş tarafı 1. sayfada...

"Türkiye'ye karşı açıkça saldırılar oldu. Türkiye'nin kendini savunması için yeterli işaretler var. YPG masum değil!" Yorumu gerek yok.

Her düğünün damadı, her cenazenin ölüsü AB, hani şu Avrupalı emperyalistlerin çatı örgütü, iş Türkiye'nin bir halka imha saldırısı, işgal ve ilhakına gelince, futbol terimiyle söyleyelim, "topa girmiyor"; kenara çekilip "Askeri operasyonlar konusunda yorum yapmıyoruz" diyor. Oysa dünya alem biliyor, Suriye'deki katil sürülerini zora düşünce hepsi de askeri uzman kesiliyor ve onları kurtarmak için kendilerini paralyorlardı. Dinci-faşist iktidarın ve faşist devletin zaferinden emin oldukları için "yorumsuz" kalıyorlar.

NATO'ya, hani şu cümle emperyalistlerin saldırgan askeri çatı örgütüne gelince... O, dinci faşist iktidara ve faşist devlete herkesten çok daha anlayışlı(!) çıkıyor, şöyle:

"Türkiye, sınırlarında terör tehdidiyle en sık karşı karşıya kalan ülke ve bu korkunç tehditle mücadele ediyor. Suriye'deki Kürt silahlı oluşumlarından endişe duymak için meşru gerekçeler mevcut."

Ama faşist devlete ilk işaret Pentagon'dan, yani ABD'den gelmişti. Faşist devletin başı, "saldıracaktır" diye açıklama yapınca, ABD, hiç gecikmeden, "güvenlik endişelerinizi anlıyoruz, biz Afrin'de yokuz" diyerek davetiyeyi çıkardı. Davetiye şöyleydi:

"Rankine-Galloway, ABD öncülüğündeki koalisyonun Afrin'de devam eden bir operasyonu olmadığını vurgusu yaparak ülkesinin Afrin'deki gelişmelere müdahil olmasının söz konusu olmadığını" açıkladı.

Rusya yol verdi. ABD, yeşil ışık yaktı. İşgal

ve ilhak savaşının ilk top atışları duyulur duyulmaz, Avrupalı emperyalistler dinci faşist iktidara desteklerini peş peşe açıkladılar. Böylece, karşı devrimin dış ayağı, dinci faşist iktidarın ve faşist devletin arkasında tespih taneleri gibi dizildiler.

Şimdi karşı devrimin iç ayağına bakalım ve CHP'den başlayalım. Faşizme, savaşa ve emperyalizme karşı mücadelede kimilerinin hala "müttefik güçler" arasında saydığı bu gerici burjuva parti, işgal ve ilhak savaşını desteklemekte birinciliği kimseye bırakmamak için pek tezcamlı oldu. Genel Başkanları açıklıyor:

"Kahraman ordumuza güvenimiz tam, operasyona da desteğimiz tam." Partinin imamı böyle buyurunca cemaati de şöyle diyor: "Bu hareketin millet olarak arkasında olduğumuzu ve olmaya devam edeceğimizi açıklıyoruz" Hazret millet adına konuşma yetkisini kendinde buluyor.

Sırası gelmişken sormamak olmaz: Taksim mitinginde bu partinin arkasına dizilenler, şimdi hiç utanma duygusu yaşıyorlar mı?

Bunu geçiyoruz ve yine kimilerinin "Kürt sorununun çözümü"nde ümitkar oldukları TÜSIAD'a geliyoruz. Faşizmin gerçek babası olan bu sınıfın çatı örgütü, kendisine dair umut besleyenleri hayal kırıklığına uğrattıkça şu açıklamayı yaptı:

"Terör odaklarının karşı haklı mücadelede yüreğimizi Türk Silahlı Kuvvetlerimizle birlikte. Dileğimiz, kahraman askerlerimizin zaferi ve yurda sağ salim dönüşleridir. Zeytin Dalı Harekatı sayesinde sınırlarımızda barışın ve huzurun kalıcı olarak tesisini temenni ediyoruz."

Bütün bunları geçip, zurnanın son deliğine gelmek istiyoruz. "Allah ordumuzu muzaffer etsin, askerlerimizin yardımcısı olsun" (Abdullah Gül)

Böylece, kendi sözlerinden anlamış bulunuyoruz ki, içerdekiler de dinci-faşist iktidarın ve faşist devletin arkasında tespih taneleri gibi dizilmişler.

Bu, iğrenç bir bulamaç halindeki karşı-devrimden başka bir şey değil. Ortak nokta, devletin, yani düzenin güvenliğidir; devletin, düzenin varlığını tehdit altında görüyor olmalarıdır. Devlet ve düzen tehdit altında olunca onlara düşen, karşı-devrimin bayraktarlığını yapmanın arkasında dizilmek oluyor.

Buradan çıkarılması gereken ve çıkarılacak sonuçlar var elbette. Birincisi, devlet ve düzen kendini tehlike ve tehdit altında görüyor. Emperyalist sermaye, işbirlikçi tekelci sermaye de aynı düşüncede. Düzenin politik güçleri de...

İkincisi, bütün bunlar, birleşmiş bir karşı-devrim cephesi olarak hareket ediyorlar. Onları, yüzlerindeki her türlü maskeyi bir kenara atarak, böyle hareket etmeye zorlayan birleşik devrimin gelişiyor olmasıdır. Bir kez daha: "devrim, birleşmiş bir karşı devrim yaratarak ilerler".

Üçüncüsü, faşizme karşı mücadele, bütün bu güçlere karşı; emperyalizme ve tekelci kapitalizme karşı olmak zorunda. Emperyalizme ve kapitalizme karşı mücadeleyi içermeyen bir anti-faşist mücadele zafere ulaşamaz.

Dördüncüsü, faşizme karşı mücadele, yukarıda tutum ve politikalarını ortaya koyduğumuz bütün güçlerin iktidarını yıkmayı amaçlayan bir mücadele olmak zorundadır. Bu güçlerin iktidarı yıkılmadan anti-faşist mücadelenin zaferinden söz edilemez. Aksine, bu güçlerin ekonomik ve politik iktidarını yıkmayan bir mücadele, bu güçlerin çok daha kanlı, acımasız bir diktatörlüğüne yol açar.

Beşincisi, söylemeye gerek yok, bu bir devrim mücadelesidir. Bu güçlerin iktidarının yıkılması bir devrim sorunudur.

Altıncısı, devrim işçi sınıfının ve ezilen halkların, yoksul sınıfların eseri olacaktır. Geniş halk kitlelerini, işçi sınıfının önderliğinde birleştirmek; faşizme karşı birleşebilecek bütün güçleri faşizme karşı birleşik bir cepheye birleştirmek zaferi garantileyecektir.

Faşizme karşı birleşik cephe, burjuva düzeni aşan devrimci bir program ve hedefe sahip olmalıdır. Çünkü düzeni aşmayan her hareket onu daha da yetkinleştirir. Burjuva sınırlar içinde kalındıkça, burjuvazinin yozlaştramayacağı, kendi çıkarları için kullanamayacağı hiç bir talep yoktur.

"Kapsayıcı olmak" adına reformcu bir program kabul etmek, anti-faşist cepheyi genişletmez aksine daraltır. Çünkü devrimin temel güçleri olarak işçi sınıfı, ezilen halklar ve yoksul kitleler kendilerine gerçek kurtuluşu, tam demokrasiyi, özgürlüğü getirmeyecek bir program için yaşamlarını feda etmeyecek, ağır bedel ödeyecekleri bir mücadeleye atılmayacaklar.

Devrimci programa sahip olmak, anti-faşist cepheyi daraltmaz aksine genişletir. Çünkü, milyonlar söz konusu olduğunda, onların enerjisini ancak devrimci bir program açığa çıkarır; reformist, geri bir program değil.

Anti-faşist cephe bir devrim cephesidir. İşçi sınıfının ve ezilen yoksul halkların buna ihtiyacı var. Karşı devrim güçleri birleşiyor; devrimin güçleri de birleşmelidir.

"Topluma Giydirilmek İstenen Tek Tipi Reddediyoruz!"

696 sayılı OHAL kararnamesiyle hapishanelerde 'tek tip elbise' dayatmasına karşı devrimci tutsakların ve dışarıda tutsak ailelerinin mücadelesi sürerken, buna karşı güçlü bir mücadelenin örülmesi amacıyla, tutsak yakınları, devrimci kurumlar, insan hakları örgütleri, demokratik kitle örgütleri, meslek örgütleri ve siyasi partilerin oluşturduğu Tek Tipe Karşı Mücadele Platformu kuruluşunu deklare etti.

26 Ocak günü Tek Tipe Karşı Mücadele Platformu'nun deklarasyon metnini HDK İstanbul Eşsözcüsü Gülçin Aykul okudu.

"Emekten, özgürlükten ve barıştan yana siyaset yapan tüm siyasi parti, kurum ve çevreler, vekiller, belediyeler OHAL ve KHK rejimi eliyle gözaltı, tutuklama, el koyma cenderesine sokuldu. İktidara biat etmeyenlere yaşam hakkı verilmeyen tek tip bir siyaset zemini oluşturuluyor" diyerek sözlerine başlayan Aykul, OHAL ve KHK rejimiyle basın yayın organlarından sanat alanına, eğitimden sağlığa, sendikalarından meslek örgütlerine dek tüm alanlarda kurumların kapatılarak, emekçilerin haklarının yok edildiği tutuklandıklarına değindi.

Hitlerin toplama kamplarından, ABD'nin Guantanamo'su'ndan, IŞİD'in vahşi infazlarından, 12 Eylül faşist cunta hapishanelerinden bilinen tek tip kıyafet uygulamasının tüm baskıcı iktidarların ortak özelliği olarak toplumsal muhalefeti teslim alma planının bir unsuru olduğunu söyleyen Aykul, "Politik tutsaklar nezdinde tüm topluma giydirilmek istenen tek tip kıyafeti kabul etmiyor; reddediyor ve birlikte mücadele etme kararlılığına sahip olduğumuzu ilan ediyoruz."

İnsanlık onurunu esas alan, farklılıkları

ve özgünlükleri tehdit değil zenginlik olarak kabul eden, eşit, özgür ve barış içinde yaşamayı isteyen tüm kurum, kişi ve kesimleri bu mücadelenin bir parçası olmaya, tek tipleşmiyor tek tipi reddediyoruz çağrısını yükselelmeye çağırıyoruz" dedi.

Ardından söz alan HDP İstanbul Milletvekili Erdal baskıcı rejimlerin uyguladıkları politikalar sonucu insanları hapishaneye atarak rehin tutmakta olduğunu, toplumun ileri gelenleri, aydınları, önderleri hapishanelerde teslim alabilirse, bütün toplumu susturabileceğini düşünerek bu politikaları uygulamaya çalıştığını belirtti.

Hapishanelerde rehin olarak tuttuğu insanları susturmaya çalıştığını ve orada da tek tip dayattığını belirten Ataş "Savunulan barış, adalet, eşitlik için sürdürülen mücadeleyi teslim almaya çalışıyor, içeride tutsaklara saldırarak toplumu ezmeye çalışıyor" dedi.

İktidarların daha önce de tutsaklara tek tip elbise dayattığını, fakat devrimci tutsakların ağır bedeller ödemelerine rağmen tek tip elbiseyi kabul etmediklerini hatırlatan ve saldırıların daha da artacağına dikkat çeken Ataş, "Biz demokrasi güçleriyle birlikte, Ortadoğu ve dünyadaki savaşlar da dahil olmak üzere tek tipe birlikte mücadeleye çağırıyoruz. Karanlık yenilecek biz kazanacağız. Kimse bu tek tip elbiseyi giymeyecek, yırtıp atacaktır. Vicdani olan bütün insanları tek tipe karşı mücadeleye, ortaklaşmaya çağırıyoruz" dedi.

Tek Tipe Karşı Mücadele Platformu; Mücadele Birliği Platformu, Emekçi Kadınlar(EKA), Ayrıışığı Ekjin Danat Derneği ve Devrimci Öğrenci Birliği'nin de aralarında olduğu 73 kurumdan oluşuyor.

Kazanan Devrim Ve Ezilen Emekçi Halklarımız Olacak

Rojava'da Leninist Gerilla Birlikleri sosyal medya hesaplarında, Rojava Devriminin önemini vurgulayan ve halkları dinci-faşizme karşı mücadeleye çağırarak için aşağıdaki açıklamayı yayınladı:

"Rojava devrimi büyük bedel ödenerek, büyük kahramanlıklar yaratılarak kazanıldı. Kürt halkı en iyi evlatlarını, kızlarını ölümsüzlüğe uğurladı. Enternasyonal dayanışmanın en iyi örneklerinden biri Rojava'da verildi.

Onun için Rojava devrimini savunmak, faşizme karşı mücadele eden bütün ezilen halkların ilk görevlerinden biridir.

Dinci-faşist iktidar Rojava ve Suriye'deki kendi beslemeleri olan tosuncukların yenilgisini kabullenemiyor.

Heyet Tahrir El-Şam (El-Nusra) gibi çeteleri silahlandırıp

bunun için eğitti. Döktükleri kanda boğulacaklar.

Tarih faşizmin en güçlü görüldüğü anlarda en büyük yenilgilerinin tanığıdır. Dinci-faşist iktidarın sonu da öyle olacak. Kazanan devrim ve ezilen emekçi halklarımız olacak!.

Ulusların kendi kaderini tayin hakkı ilkesini savunan Leninist Parti'nin Leninist Gerilla Birlikleri olarak bizler, Afrin başta olmak üzere, Rojava'yı sonuna kadar, bedeli ne olursa olsun savunacağız. Bu devrim ve karşı devrimin yeniden sınırdığı bir savaş olacak!

Şimdi safları sıklaştırma zamanı. Şimdi her yerde dinci-faşist iktidarı nasıl bozguna uğrattırımı düşünmek, planlamak, örgütlenmek ve elde silah iktidarı fethetme zamandır

Leninist Gerilla Birlikleri Rojava"

Basel'de Efrin İçin Eylemler

Faşist devletin Efrin'e yönelik işgal ve imha saldırısı başladığı ilk günlerde Basel'de yapılan tren garı işgal eylemi yaklaşık bir haftadır her gün saat 18.00'da Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimciler tarafından devam ettiriliyor.

26 Ocak'ta da İsviçreli devrimci, demokrat kurumların Efrin'le dayanışmak için organize ettiği bir eylem gerçekleştirildi. Basel Parlamentosu önünde saat 20.00'da toplanan kalabalık kitle parlamento önünden tren garına kadar Almanca "Katil Erdoğan", "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma", "Efrin Halkı Yalnız Değildir", "Faşist Ordu Kürdistan'dan Defol" sloganları ile ana cadde üzerinden yürüyüşe geçti.

Yaklaşık bir saat süren yürüyüş sonunda kitle tren garını işgal etti. Eylem, binlerce kişinin bulunduğu tren garında atılan sloganlar ve 27 Ocak günü (bugün) yarın 27.01.2018 Efrin için yapılacak olan, İsviçre merkezli Zürih mitingine çağrı ile son buldu.

Eylemde Basel polisinin eylemciler karşı aldığı önlemler dikkat çekerken, son dönemdeki en coşkulu eylemlerden biri oldu.

Basel'den Leninistler

FAŞİZME KARŞI MÜCADELEDE POLİTİK HEDEF DEVRİMCİ OLMALI!

TAYLAN IŞIK

Faşizm, içerde ve dışarda dizginlenmemiş bir saldırganlıktır. Faşizme karşı mücadele tarihinden çıkarılan dersler ve dünya komünist hareketinin bilimsel tahlilleriyle varılan bu sonuç şimdi pratik olarak önümüzde.

Dinci-faşizmin şefin ağzından aktaralım: "Sakin ha bu çağrıya uyup da meydanlara çıkma yanlına düşenler olursa bedelini çok ağır öderler bunu da böyle söylüyorum. Zira bu, bir milli mücadeledir. Bu milli mücadelede karşımıza kim çıkarsa çıksın ezer geçeriz, bu böyle bilinsin. Taviz yok, en ufak bir esneklik yok"

Dinci-faşizmin şefi böyle buyuruyor. Bu tehdit ve saldırganlık içe dönük. Şimdi bir de dışa yönelik olanı bakalım: "Yok kan dökülmesin falan filan... Burada şehadet de olur, burada gazi de olur kan da olur"

Başka söze gerek yok. Hitler insanları gaz odalarında, fırınlarda yakıyordu. Bizde, dinci faşizmin şefi kan dökücülüğe bir beis olmadığını dünya alem önünde söylüyor.

Fakat biz işin bu yanında olmayacağız. Faşizmin gerçek toplumsal taşıyıcıları, gerçek tanımlı ve ona karşı mücadelenin politik hedefleri üzerinde durmak çok daha gerekli ve yararlıdır. Dünya komünist hareketi tarihinde faşizmin toplumsal taşıyıcıları konusunda pek çok tartışmanın yapıldığı bilinir.

En sonu, Komünist enternasyonalin, faşizmin basit bir hükümet değişikliği olmadığı; ona karşı mücadelede politik hedefin, burjuva demokrasisi olmaması gerektiği sonucuna vardığını da biliyoruz.

Peki, Türkiye'de dinci-faşizm neden bazı çevreler tarafından ısrarla Erdoğan-Bahçeli ya da AKP-MHP faşizmi olarak tanımlanır? Neden, tekeli sermaye, devlet, emperyalist güçler, faşizmin bu toplumsal/sınıfsal taşıyıcıları işin dışında tutulurlar?

Sözü dolandırmadan söyleyelim: Bunun tek nedeni, bu tanımlama sahipleri hangi gerçekçi uydururlarsa uydurunsunlar, evet tek nedeni, burjuva demokrasisine dönüş hayalleri ve bu hayalleri canlı tutmak için tekeli sermaye sınıfına göz kırpmaya isteklidir. UKH'nin bu tanımlamayı, kavramlara fazla önem vermediğinden kullandığını biliyoruz. Buna karşılık oportünist hareketler, tekeli sermaye sınıfı ve emperyalistleri, hatta faşist devleti faşizmden muaf tutan bu tanımlamayı son derece bilinçli biçimde kullanıyorlar.

Afrin'i işgal girişimi, faşizmin arkasındaki tüm güçleri iyot gibi ortaya çıkardı. Örneğin KCK, kendisi de eleştirdiğimiz kavramları kullanmakla birlikte, dinci-faşizmin arkasındaki emperyalist güçleri, çok isabetli bir tespitle, şöyle tanımlıyor: "Erdoğan-Bahçeli faşizmi yıkılma sürecine girmişken, Afrin operasyonuna karşı çıkmayarak Tayyip Erdoğan'ın iktidarda kalmasını sağlayan bir duruş içine girmişlerdir. Sadece ABD değil, Avrupa Birliği'ndeki ülkeler de AKP-MHP faşizminin bu işgaline karşı durmayarak Tayyip Erdoğan-Devlet Bahçeli faşizminin Türkiye halkları üzerindeki zulmine destek vermişlerdir."

Burada eksik kalanı biz tamamlayalım. TÜSİAD, tekeli sermaye sınıfı adına, Afrin işgali vesilesiyle, dinci faşizme desteğini, şöyle dile getiriyor: "Terör odaklarına karşı haklı mücadelede yüreğimiz Türk Silahlı Kuvvetlerimizle birlikte. Dileğimiz, kahraman askerlerimizin zaferi ve yurda sağ salım dönüşleridir. Zeytin Dalı Harekatı (yani Afrin işgali) sayesinde sınırlarımızda barışın ve huzurun kalıcı olarak tesisini temenni ediyoruz." (TÜSİAD Başkanı Erol Bilecik). Bu da, "reformcu" hatta kimilerince pek "demokrat" bulunan tekeli burjuvaların gerçek kanlı yüzü. Günün ve zaman geldiğinde faşizmin arkasındaki duruşlarını belli etmekten çekinmiyorlar.

Bir soruyla devam edelim. Peki ister emperyalistler olsun ister tekeli sermaye sınıfı olsun, dinci faşizmi sadece Afrin konusunda mı destekliyorlar? Ne alaka! Düzenin kendini tehlike ve tehdit altında hissettiği her durumda, en kanlı katliamlar konusunda bile desteklerini, faşizmin arkasında duruşlarını eksik etmediler.

Faşizm, bunların toplamının açık, kanlı diktatörlüğüdür. Bugün Erdoğan-Bahçeli ikilisinin (dün Çiller-Demirel-Ağar vb idi, bugün bu ikili, yarın bir başkası) mayın tarlasında geziniyor olmaları için özüne dair bir şey değıştirmez. Faşizm, yukarıda saydığımız güçlerin toplamının kanlı diktatörlüğünü ifade ettiği için, faşizme karşı mücadelenin politik hedefi de bu güçlerin ekonomik ve politik egemenliğinin yıkılması; yerine burjuva toplumun sınırlarını aşan, o sınırları parçalayan devrimci demokratik bir iktidar olmak durumunda. Bunun bir devrim mücadelesi olduğunu söylemeye gerek yok.

Faşizme karşı mücadeleyi yükseltmekten sözemenin ve kitlelere bu yönde çağrı yapmanın tek başına bir anlamı yok. Önemli olan bu mücadelenin politik hedefini net biçimde belirlemek ve bunu kitlelerin önüne koymaktır. Kitleler, kendilerine mücadele çağrısı yapanlardan politik hedefleri de net biçimde ortaya koymalarını beklerler. Faşizme karşı ne için mücadele edilecek? Burjuva demokrasisi için mi, devrimci demokratik bir iktidar ve devrimci demokrasi için mi? Kitleler bunu bilmek isterler. Faşizmi Erdoğan-Bahçeli ya da AKP-MHP ile sınırlamak, böyle tanımlamak birinci seçeneğe çıkar. Çünkü bu ikiliyi çekip aldığımızda tekeli sermayenin ve emperyalistlerin egemenliği yıkılmış olmaz. Bu ikisini kazıdığımızda geriye, en iyi ihtimalle burjuva gerilik kalır; burjuva demokrasisi bile değil.

Kitlelerin böyle bir politik hedef için ayağa kalkmayacaklarını, kanlarını dökmeyeceklerini anlamak zor olmasa gerek. Kitlelerde heyecan uyandıracak, devrimci enerjilerini açığa çıkaracak ve ayağa kaldıracak olan ikincisidir; devrimci demokratik iktidar ve devrimci demokrasi hedefidir. Bu, tekeli sermaye egemenliğinin bir bütün olarak hedef alınmasını gerektirir; onun sadece iki partisinin ya da iki şahsiyetinin değil.

Denebilir ki, kavramların ne önemi var; bir pratik adımın on programa bedel olduğu bir dönemden geçiyoruz. Gerçekten de, pratiğin, hareketin, eylemin önem kazandığı, devrimin pratik politika konusu olduğu bir dönemden geçiyoruz. Ama bu ne kavramların yerli yerinde kullanılmasını gerektirir; insanların kavramlarla düşündüklerini, slogan ve kavramlara bakarak yollarını bulmaya çalıştıklarını aklımızdan çıkarmayız.

İkincisi, böyle dönemler, önceden belirlenmiş bir devrimci programın, politik hedefin önemini on kat artırır çünkü, politik hedefin en ufak bir küçümsenmesi bizi "hareket her şeydir, politik hedef hiçbir şeydir" kendiliğindenci anlayışına götürür. Bunun bir devrimci hareketi burjuva zeminlere kaydıran bir eğik düzlem olduğunu söylemeye gerek yok.

Bir kez daha, faşizme karşı mücadeleden söz eden politik hedefi de net biçimde ortaya koymalıdır. Bu, özellikle de "faşizmin yıkılma sürecinde" olduğu bir dönemde yaşamsal bir önem kazanıyor. Sosyal reformistlerin ve oportünistlerin laf kalabalığına getirip unutturmaya çalıştıkları nokta bu.

Tam da bu nedenle, sınıf bilinçli her devrimci işçi, her genç faşizme karşı mücadeleden söz edenlerden politik hedeflerini de net biçimde ortaya koymalarını istemelidir. Şimdi bütün devrimci politik güçlere şu sorulmalıdır: Faşizme karşı mücadelede politik hedefiniz nedir? Devrimci demokratik iktidar ve devrimci demokrasi mi yoksa burjuva toplum sınırları içinde kalan "haklar" mı?

Kıbrıs'ta Faşist Saldırıları Ve Devrimci Dayanışma

Kuzey Kıbrıs'ta yayın yapan Afrika Gazetesi Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın hedef gösterildi, faşistlerin saldırısına uğradı.

Kuzey Kıbrıs işgaline atfı yaparak "Türkiye'den Bir İşgal Harekatı Daha" manşeti atmaları üzerine faşistlere hedef gösterilen Afrika gazetesi binası, 22 Ocak günü faşistler tarafından basıldı.

Önce Cumhuriyet Meclisi önünde eylem yapan faşist gürüh, ardından gazete binası önüne gelip tek bir getirerek saldırgan sloganlarla binayı taşladı. Önce bayrak direklerine tırmanarak gazetenin tabelasını söktüler, ardından içeriye girerek eşyaları tahrip ettiler. Polislerin hem meclis önünde, hem de gazete binası baskınında hiçbir şekilde müdahale etmemesi üzerine can güvenlikleri kalmayan gazeteciler de binayı terk ederek olası linçten kurtuldular.

Bu saldırının ardından sosyal medya üzerinden akşam yeniden buluşma çağrıları yapan faşistlere cevap, Devrimci Komünist Birlik'ten geldi. DKB tüm devrimci ve demokrat çevrelere çağrı yaparak, herkesi faşizme karşı Afrika Gazetesi önüne toplanmaya çağırdı. Akşam saatlerinde gazete binası önünde toplanan çok sayıda kişi, yağmur altında saatlerce gazete önünde nöbet tuttu, faşizme karşı sloganlar attı, halaylar çekerek faşist saldırılara izin vermeyeceklerini söylediler.

Bu arada uzak bir noktada toplanan faşistler de taş atarak provokasyon yaratmaya çalıştı. Polisin bu saldırıları sadece izlemesine tepki gösterilirken, "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganları atıldı.

İzmir'de Tek Tip Elbise Karşısı Koordinasyon

İzmir'de Tek Tip Elbise Karşısı Koordinasyon Kurulu

İzmir'de bir araya gelen devrimci kurumlar, 23 Ocak günü yaptıkları bir basın açıklaması ile "İzmir Tek Tip Elbise Karşısı Koordinasyon"un kurulduğunu duyurdular.

Bir araya gelen İHD, HDP, HDK, Mücadele Birliği, Onbeşler Birlik Dayanışma, TKP, Kaldıraç, Halkevleri, BDSP, ÇHD, ESP, DBP, SYKP, Devrimci Parti, DSİP, SGDF, SKM, TJA, SMF, Yeşiller Ve Sol Gelecek, Halk Cephesi, Komünist Hareket, TAYAD, ÖHP, Kızıl Okyanus LGBTİ, Tutsak Aileleri, Tümtis İzmir Şube Başkanı Şükrü Güneşli, Devrimci Kızılbaş Hareketi, İzmir LGBTİ İnsiyatifi, ÖTSP, Barış Anneleri, Partizan aşağıdaki metni deklare etti; Zindanlarla Dayanışma İnsiyatifi de imzacı oldu.

"İktidar, OHAL kapsamında çıkarılan 695-696 Sayılı Kararnemelerle toplumun tüm kesimlerini etkisizleştirerek tehdit etmiştir. Bu kararnemelerle işçilerin kadro hakları gasp edilmiş, OHAL uygulamaları daha da derinleştirilmiş, tutuklulara tek tip elbise dayatılmıştır. Bununla beraber paramiliter güçlere de dokunulmazlık zırhı hazırlanmıştır.

Bugün inanç serbestisi isteyen Al-eviler, düşüncelerini açıklayan yazarlar ve gazeteciler, siyaset yapma haklarını kullanan parti yöneticileri ve eşbaşkanları, işlerini isteyen, ihraç edilmiş emekçiler, barış talep eden akademisyenler ve barış yanlısı insanlar, kadın özgürlüğü mücadelesi veren kadınlar, sosyal medya kullanarak düşüncelerini açıkladıklarından dolayı çeşitli suçlamalarla tutuklanan 15 yaşından 70 yaşına kadar insanlar, örgüt üyeliği, yöneticiliği, propagandası gibi delilsiz mesnetsiz bir biçimde hapisanelerde tutuklu bulunmaktadırlar. Bu tutukluların birçoğunun iddiaları bile hazır değildir. Uzun tutukluluk bir hak ih-

laldir. Ayrıca 15 Temmuz'dan bu yana hapisanelerde birçok hak ihlalleri olmaktadır.

Guantanamo örneği verilerek gündemleştirilen 'tek tip elbise' dayatması; İkinci bir cezalandırma, boyun eğdirme, biat ettirme, mahpuslara uygulanarak, hem onlara hem de dışarıdakileri tek tip leştirme amaçlıdır.

Tutuklular zaten haksız yere hapis-hanede tutulurlarken bir de son karar-nameler ile 'tek tip elbise' dayatmasıyla karşı karşıya bırakılmışlardır. Açıklamalarda 'vatandaşlarımız böyle istiyor' diyen anlayışa 'biz de vatandaşız ve istemiyoruz!' diyoruz.

-TTE, bir damgalama aracıdır. Giydirilmek istenen mahpuslar 'suçlu' olarak damgalanmak istenmektedir.

-TTE giydirilmek istenilen insanların bir kısmının yargılamaları hala devam etmektedir ve Anayasa gereği masumdurlar. TTE, sayıları yaklaşık 60 bini bulan tutuklu için masumiyet karinesinin ihlalidir.

-TTE, mahpuslar arasında kategorik bir ayırım gözetmektedir ve ayrımcılık yaşayışının ihlalidir.

-TTE, kişiyi kimliksizleştirmeyi, kişiliğini ezmeyi amaçlayan bir araçtır ve kötü muamele/işkence yaşayışının ihlalidir.

-TTE, giymeyi kabul etmeyen mah-

Vahşet Sürüyor

TC ordusu ile birlikte Afrin'e giren faşistler sürüsü, vahşet ve katliamlarına devam ediyor.

Hemen hergün Afrin köylerinde katledilen sivillerin haberleri gelirken, YPJ savaşçısı genç bir kadının cansız bedenine yapılan işkence haberleri geldi bu defa...

Faşist tosuncukların vahşetlerini sosyal medyada sergilemeleri ile haberdar oldu dünya saldırdan.

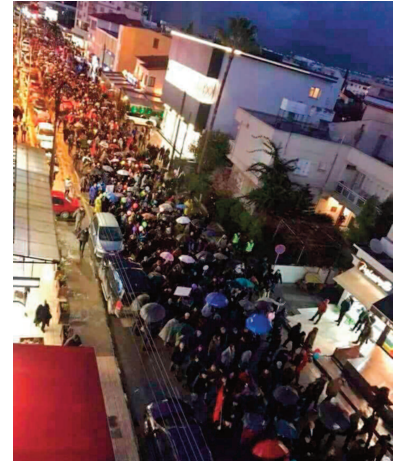
İsmi Barin Kobane idi... Şengal'de yaşanan Ezidi katliamının ardından dinci faşistlere karşı savaşmak için katılmıştı YPG'ye. Bilbile yakınlarında bulundu bedeni. Cansız, parçalanmış, işence edilmiş... Ve sosyal medya üzerinden tüm dünyaya servis edilmiş...

Ölümsüzleşen kadınlara işkence etmeyi marifet sayan vahşiler sürüsünden hesabı yine yigit Kürt kadın savaşçıları soracak...

Kıbrıs'ta Faşizme Karşı Onbinler Sokakta

26 Ocak Cuma günü, Kuzey Kıbrıs'ta Sendikal Platform'un çağrısı ile Lefkoşa'da bir yürüyüş yapıldı.

Saat 17.00'de Dereboyu'nda toplanılarak başlayan yürüyüş, Afrika Gazetesi ve diğer devrimci demokrat kesimlere karşı başlatılan faşist saldırılara karşı idi. "Barış ve Demokrasi" adı verilen yürüyüşte on binlerce kişi, yağmur altında Dereboyu'ndan başlayarak Cumhurbaşkanlığı önünden geçerek Meclis önüne yürüdü.

puslara ziyaret yaşayışından başlayıp hücreye kapatılmaya varan birçok ceza verilmesine yol açacaktır.

-TTE, üst üste verilen disiplin cezalarıyla mahpusların infazlarının yanmasına ve şartlı tahliye haklarının ellerinden alınmasına neden olacaktır.

-TTE, giymeyi kabul etmeyen mahpusların mahkemeye çıkarılmamasına ve adil yargılanma haklarının ellerinden alınmasına ve mahkemeye çıkarılmadan haklarında hüküm verilmesine sebep olacaktır.

Faşizme geçit vermeyeceğiz! Tek tipe izin vermeyeceğiz!"

Koordinasyon, 27 Ocak'ta saat 17.00'de Alsancak'ta Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde basın açıklaması yaptı.

"Tek Tipleşmeye Geçit Vermeyeceğiz" diyen Koordinasyon, "tek tip elbise" dayatmasının ikinci bir cezalandırma, boyun eğdirme, biat ettirme, mahpuslara uygulanarak, hem onlara hem de dışarıdakileri tek tip leştirme amaçlı olduğunu söyledi.

"Tutuklular zaten haksız yere hapis-hanede tutulurlarken bir de son karar-nameler ile 'tek tip elbise' dayatmasıyla karşı karşıya bırakılmışlardır. Açıklamalarda 'vatandaşlarımız böyle istiyor' diyen anlayışa 'biz de vatandaşız ve istemiyoruz!' diyoruz" denildi.

Tek Tip Elbisenin ne ifade ettiğinin anlatıldığı açıklama, "Faşizme geçit vermeyeceğiz!"

Tek tipe izin vermeyeceğiz" denilerek sona erdi.

“Tehlikedeki Avukatlar Günü”nde Mısırlı Avukatlarla Dayanışma

Her yıl, bir ülkedeki baskı altında olan ve tutuklu bulunan avukatlara ithaf edilen Tehlikedeki Avukatlar Günü'nün bu seneki konusu Mısırlı avukatlar idi. Mısırlı avukatlarla dayanışma için 24 Ocak günü İstanbul Barosu önünde bir araya gelen avukatlar, “Savunma Tehlikedeysen Herkes Tehlikededir” ve “Egyptian Lawyers Is Not Alone” pankartları açarak bir eylem yaptılar.

HDP Batman Milletvekili Ayşe Acar bir konuşma yaparak, dünyanın dört bir yanında avukatların büyük tehlike ve tehdit altında olduğunu hatırlattı, 24 Ocak gününün bir sonraki sene adresinin Türkiye'deki avukatlar olacağını belirtti.

Sadece müvekkillerinin hak ve özgürlükleri için mücadele eden avukatların bugün türlü bahanelerle hapisanelerde tutulduklarını belirten Acar, “Hala birileri çıkıp Türkiye’de adaletin olduğunu söylüyor. Bir hukuk devletinde avukatlar gözaltına alınmaz, tutuklanmaz. Ama bugün onlarca avukat sadece savunma görevlerini yerine getirdikleri ve müvekkillerinin haklarını savundukları için tutuklular” dedi.

Herkesin bir gün savunmaya ihtiyacı olacağına dikkat çeken Acar, o görevi de bugün dışarıda baskı altında tutulan ve zindana atılan avukatların gerçekleştireceğini belirtti.

ÇHD ve ÖHP’li avukatlar adına basın açıklamasını ÇHD İstanbul Şubesi Başkanı Av. Gökmen Yeşil okudu. 24 Ocak gününün anlam ve önemini hatırlatan Yeşil, talepleri sıraladı, “Tutuklu olan tüm avukat ve insan hakları savunucuları koşulsuz olarak ve derhal serbest bırakılmalıdır” dedi.

Türkiye’deki avukatların da benzer bir durumda olduğunu ifade eden Yeşil, ÇHD ve ÖHP üyesi ve yöneticisi olan pek çok avukatın halen tutuklu olduğunu hatırlattı. Mısır’daki avukatların direneceğini bildiklerini ifade eden Yeşil, meslektaşlarıyla koşulsuz dayanışma içinde olacaklarını belirtti.

Basın açıklaması “Devrimci Avukatlar Onurumuzdur” sloganıyla sona erdi.

Çocuk İstismarına Sağlık Kuruluşlarından Tepki

Kanuni Sultan Süleyman Hastanesi’nde 115 çocuğun istismar sonucu hamile kalmasının gizlenmesine sağlık kuruluşları ortak bir basın toplantısı yaparak tepki gösterdi. 23 Ocak günü Türk Tabipler Birliği (TTB), Adli Tıp Uzmanları Derneği, Türkiye Psikiyatristler Derneği “Devlet politikaları çocukların haklarına ihanet etmemelidir” başlığıyla İstanbul Tabip Odası’nda basın toplantısı düzenledi.

Türk Tabipler Birliği Başkanı Prof. Dr. Raşit Tükel kurumlar adına ortak hazırlanan basın metnini okudu. Dünya Sağlık Örgütü’ne göre hamilelik ve doğum sırasındaki komplikasyonlar sonucu tüm dünyada 15-19 yaş arasındaki kız çocuklarında en fazla görülen ölüm nedeni olduğunu söyleyen Tükel, bu gebeliklerde ölü doğum ya da bebek ölümü oranının ise 20 yaş üzerindeki kilerden iki kat fazla olduğunu kaydetti. Tükel, “Gebe çocuklar bir yandan vücut gelişim geriliği, cinsel yarananmalar, ağır kanamalar, kansızlık, depresyon ile sağlıklarını yitirirken, diğer yandan yaşlarına uygun olmayan sorumlulukları üstlenme, öğrenimden kopma, sosyal yaşama katılmama, sosyal yalnızlık, iş bulamama sorunlarını yaşıyorlar. Onların çocukları da düşük doğum ağırlığı, erken doğum, enfeksiyonlar ve bebek ölümleri, gelişme geriliği, okul sorunları, istismar riski altındadırlar” dedi.

Meslektaşlarına da çocuk muayenelerinde istismar olasılığını her zaman göz önünde bulundurulmasını, çok disiplinli bir yaklaşım unutulmadan konsültasyonların ihmal edilmemesi çağrısını yapan Tükel, söz konusu hastanede çocuk gebelikler konusunda bildirimde bulunan sağlık çalışanının baskı görmesinin kabul edilemeyeceğini de altını çizdi.

Doç. Dr. Gökhan Ersoy, ise toplumsal al-

guların çok şeye kapı açar ve izin veren seviyede olduğunu belirterek “Biz sadece çocukların cinsel istismarını konuşmakla kalmıyoruz aslında uzantısı olan doğumları da görebiliyoruz. 18 yaş altı doğumlarda pekala bir akran ilişkisi olabileceği gibi pekala da cinsel istismarı görebiliriz” diyen Ersoy, istismarın ortaya çıkarılması için hepsinin adli bildirim yapılması gerektiğini kaydetti. Ersoy, akran ilişkilerinde de 18 yaş altında doğumların yaşanmaması için cinsel eğitimin önemine dikkat çekti.

Prof. Dr. Yıldız Akvardır, erken yaşta bir çocuğun gebe kalmasının ya da evlenmesinin onun sosyal yaşantısını, okul yaşantısını, kendini geliştirmesini tümüyle engelleyen bir yerde durduğunu söyledi.

Dr. Lale Tırtıl da erken yaşta gebeliklerde çocukların sağlık hizmetine bildirimle ilgili kaygılarının olmasının son derece önemli olduğunu vurguladı. Uluslararası Biotıp Sözleşmesi’nin uygulanması gerektiği konusunda sağlık çalışanlarına çağrı yapan Tırtıl, “Her bireyin vücudu üzerinde kendi hakkı, kendi kararına saygı göstermesi gerek. 18 yaş altı bireylerde kendi söylemleri ve kararları çok önemli, bunun sağlık çalışanları için bir adli sorundan önce sağlık sorunu olduğunun vurgulanması gerek. Biz de bu yönde tutum alacağız” dedi.

Basın toplantısı soru-cevap şeklinde devam etti. Suriyeli çocukların maruz kaldığı istismar sonucu hastanelere nasıl başvuracakları yönünde sorulara soruya cevap veren Tükel, “Suriyeliler eğer kimlik almadıysa bu hastanelere başvurma imkanları yok. Ya da başka bir şehre götülseler bu hak-

tan yine mahrum kalıyorlar. O zaman kayıt dışı, ‘merdivenaltı’ uygulamalara daha çok maruz kalıyorlar” diye konuştu.

Belediyeye Yürüyen Tekebaşı Halkı Beraat Etti

Tekebaşı halkı ve içlerinde 2 Mücadele Birliği okurunun da bulunduğu 22 kişi, 29 Şubat 2016 tarihinde Samandağ Belediyesi’ni protesto etmek ve yol sorununa çözüm bulmak için Samandağ Belediyesi’ne yürüyüş düzenlemişti. Tam 2 yıl sonra Samandağ Asliye Ceza Mahkemesi tarafından ‘Kanuna aykırı toplantı, gösteri yürüyüşleri düzenlemek ve katılmak’ gerekçesi ile dava açıldı.

Yol sorununun giderilmemesi ve bu konuya ilişkin açıklama yapılması amacıyla Samandağ Belediyesi’ne yürüyen halk, seçim zamanı kapı kapı gezen Samandağ Belediyesi ve Samandağ Belediyesi Başkanı Mithat Nehir’i muhatap olarak bulamamıştı. Yılların getirdiği bu öfke, bundan 2 yıl önce Samandağ’ın Tekebaşı mahallesinde açığa çıktı. Bu öfke Samandağ’ın

değil, tüm emekçilerin öfkesidir. Emekçilerin hiçbir sorununa çözüm üretemeyen sistem kendisini bir kez daha teşhir etti. Emekçilerin bu haklı isteklerinin içeriğine bakılmadan, bir tehlike olarak görüldü. Ve bu talebin sistem tarafından cezalandırılacağı, tüm emekçi kitleler tarafından bilinmekteydi.

Uygulanan baskı ve sindirme politikası emekçi kitlelerin öfkesini daha da arttırmış, Gezi Halk Ayaklanması’ndan sonra kitle kazanımlarının sokakta elde edileceğini gören bir kez daha sokağa çıkmıştı. Ve Samandağ Belediyesi’nin etrafını sardı... Gerçekleşen bu eylemden sonra devlet tarafından Samandağ emekçi halkına baskı ve tehdit uygulandı. Bunun sonucu olarak eylemler katılanlar yargılandı.

24 Ocak 2018 saat 11.30’da görülen duruşmada Tekebaşı halkı

ve 2 Mücadele Birliği okuruna beraat kararı verildi. Beraat kararının verilmesinde en büyük katkı, Samandağ halkı ve Samandağ Barosu avukatlarının olayı yakından takip etmeleri oldu. Bu bize tekrar bir gerçekliği gösteriyor ki, örgütlü bir kitlenin dinci-faşizm, devlet ve kurumları karşısında güçlü olduğudur.

Emekçi kitleler bir kez daha gördü ki, kazanımlarının hepsini seçimlerle değil, sokaklara inerek elde edilecek, nihai çözüm ise sokaklarda kurulacak emekçi halk iktidarındır. Yaşasın Halkların Mücadele Birliği.

Samandağ’da Mücadele Birliği Okurları

“Kudüs Filistindir, Filistinlilerindir”

BDS Türkiye, ABD’nin Kudüs’ü İsrail’in başkenti kabul etmesini protesto için, 3 Şubat günü Taksim Tünel Meydanı’nda “Kudüs Filistindir” şiarıyla ikinci Kudüs Nöbetini gerçekleştirdi.

“Kudüs Filistindir, Filistinlilerindir” şiarıyla işgali protesto ederek İsraili Boykot çağrısını yapan BDS Türkiye üyeleri, Filistin bayrakları ve İsrail’in işgalini kınayan dövizler taşıdı.

“Kudüs Filistindir, Filistinlilerindir” Arapça ve Türkçe yazılı pankartı açılan eylemde BDS Türkiye adına basın açıklamasını okuyan Mutlu Örs okudu.

Tüm Filistin dostlarını, Kudüs’ün işgalcilerle değil, Filistin halkına ait olduğunu haykırmaya, yerleşimci sömürgeci İsrail devleti ile askeri, ekonomik, diplomatik, akademik ve kültürel alanlardaki ilişkilerin kesilmesine ve İsrail’e yaptırım uygulanmasına çağrı yaptı.

Örs, BDS Türkiye olarak farklı yerlerde düzenlemeye başladıkları eylemlerine devam edeceklerini belirterek; Filistin’in işgal edilmesini gündemde tutacaklarını, herkesin bu nöbetlere katılarak seslerine katmaya vermeye çağırıldı.

Basın açıklaması bildiri ve broşürler dağıtılarak sona erdi

İNSAN OLMA SÜRESİ

NEHİR GÜNEY

Emekçiler olarak hepimiz çok çalışıyoruz. Günlük yaşamsal ihtiyaçlarımızı karşılamak için çalışmamız gereken süre “ne kadar az” dediğimiz 9 saat ile genel olarak 12 saat ve üzeri oluyor. Buna yolda geçen zamanı, yemek yemek ve banyo yapmak gibi temel ihtiyaçların karşılanması için gereken zamanı, minimum düzeyde eklersek, oluyor size 15 saat. 8 saati de uyku için ekleyelim. Toplam 23 saatimiz, zorunlu ihtiyaçlar için harcadığımız süre oluyor. Bu hesapla (ki buna iş yorgunluğunu atmak için gereken dinlenme süresini eklemeyelim) zorunlu ihtiyaçlar haricinde bize “insan olabilmek” için kalan süre 1 saat oluyor! Artık bu bir saatlik sürede, ister bu yazıyı okuyun, ister sevdiğinizize zaman ayırın, ister fiziksel ve dahişinsel gelişiminizle ilgilenin, eğitim alın ya da sizi mutlu edecek herhangi bir şey yapın! Bizi hayvanlardan ayıran o hayatta kalma savaşından geriye kalan bu bir saatlik insan olma süresinde, ne kadar insan olabilirsek o kadar insanız!

Komünistlerin sınıfsız bir toplum kurma kavgasındaki en temel mesele, insanı geçim araçları üretmek için çok çalışma zorunluluğundan kurtararak ‘insan olma’ süresini günlük yaşamın tümüne yaymak olmuştur. Emekçiler ancak yaşamak için çalışmak zorunda kalmadıklarında, insanal gereksinimlerini çok yönlü karşılayabilecek koşullara da ulaşacaklar. Ya da şöyle diyelim, insanın özgürlüğü dediğimiz şey, insanın fiili maddi üretim zorunluluğunun bittiği “boş zaman” yaratılabildiği yerde başlıyor.

Bu özgürlüğün belli oranlarda sağlanabilmesinin maddi koşulları, günümüzden yaklaşık yüz yıl önce oluştu. Kapitalizmin ilk dönemlerinde dahi, üretici güçler, toplumun tüm temel ihtiyaçlarını karşılayabilecek düzeye ulaşmışlardı. O dönemin koşullarında yalnızca günlük 4 saatlik bir çalışmanın toplumsal ihtiyaçları karşılayabileceği hesapları yapıyordu.

Engels’in “Maddi bakımdan adamakıllı yeterli ve günden güne zenginleşen bir yaşam değil ama onların fizik ve kullanımında güvenceye alan bir yaşam sağlama olanağı, bugün ilk kez olarak var, ama var” dediği o günlerden bir asır sonra biz, tam da “adamakıllı yeterli ve günden güne zenginleşen” üretim koşullarına ulaşmış bulunuyoruz.

Kapitalizm, kendi gelişim yasaları çerçevesinde bilim ve teknolojiyi yapabileceği en son sınıra kadar geliştirdi. Robotik teknolojilerin üretim sürecine uygulanması ve yapay zekanın hayatımızda yer almasıyla birlikte, neredeyse insansızlaştırılacak bir üretim seviyesine yaklaşıldı. Şimdiden prototip halinde örnekleri ortaya çıkıyor. Tamamen insansız tasarlanan otomotiv fabrikası, New York’ta açılan insansız restoran, Amazon’un açtığı kasasız ve kasiyersiz market, Almanya’da test edilen akıllı şehir, sürücüsüz arabalar, organ da dahil türlü karmaşık nesnelere basan 3B yazıcılar, akıllı evler, nesnelere interneti, sanal gerçeklik simülasyonları vs. hayatımıza girmeye başladılar.

Bununla birlikte, bilim çevrelerince insan zekasını şimdiden aştığı söylenen yapay zekanın, üretim sürecinde alabileceği roller, insanın üretim sürecinin gözetleyicisi olması durumunu bile değiştirebilir. Yakın bir gelecekte, bu teknolojik gelişmelerin birçok sektördeki etkisinin muazzam olması bekleniyor. Maden, tekstil, otomotiv, tıp, eğitim, muhasebe, iletişim, uzay bilimi vb. bir çok alanda yapay zeka ve robotik teknoloji devreye etkin olarak girdiğinde, üretim sürecindeki çok sayıda emekçi, iş sürecinin dışında kalacak. Milyonlarca işçi ve emekçinin üretim sürecinin dışında kalacak olması, kapitalist özel mülkiyet koşullarında kaldığında, işçi ve emekçiler için felaket, geçim şansı kalmama gibi görünse de, bu gelişme tamamen emekçilerin çıkarımadır. Çünkü bu durum, üretici güçlerin, temeli devrimci olan bilimin ve teknolojinin kapitalist kabağa sığmadığını, o kabağu hiç olmadığı kadar zorladığını ifade eder. Bu gelişmeden korkan ve korkması gereken emekçiler değil, kapitalistlerdir.

Kapitalist sınıfın sorunu ve açmazı, insansız meta üretimi ve insansız artı-değer üretimi yapamayacak olmasıdır. Çünkü meta üretimi demek, satış amacıyla üretim demektir. Kapitalist sınıf insanı üretimin dışına sürdüğünde, eğer uzaylılara satış yapmayacaksa, kime yapacak? Sermaye demek, meta üretimi sürecinde el konulan, canlı emeğin ödenmemiş kısmı, artı-değer demektir. Üretim sürecine katılan makine ne kadar gelişmiş olursa olsun, metaya yıpranma payı oranında dahil olur. Kendisinden fazlası olan artı-değeri üretemez. Artı-değer üretmeyen, ürettiğini de satamayan ekonomik sistem de kapitalizm olmaz. Kapitalist işçiyi muhtaç, ama işçinin kapitaliste ihtiyacı yok.

İşçi sınıfı ve emekçiler için bu koşullar, kapitalist özel mülkiyete son verdikleri, andan itibaren, fiili maddi üretim alanının ötesinde bulunan, yaşamak için çalışmak zorunluluğunun bittiği “özgürlük dünyası” olur. Bayrağında “herkesten yeteneğine, herkese ihtiyacına göre” yazan sınıfsız bir toplumda, sınırsız gelişme olanağı olur. Ve bu gün bu koşullar “var, ama var!”

Antalya'ya 10 yeni üniversite kurup ekonomiyi canlandırmayı hedefleyen hükümet, 4 yıl boyunca her yaz aksatmadan Antalya'ya gelen turistlere de diledikleri bölümden diploma hediye edileceğini duyurdu... Zaytung

696 Sayılı KHK ile Yanlışlıkla İstanbul ve Çevresinde Kar Yağışının da Yasaklandığı Ortaya Çıktı... Zaytung

ŞOVEN DALGA

BEKTAŞ DEMİR

Yaşadığımız coğrafyada gerçekleşen olayları anlamlandırabilmek, süreci doğru kavrayabilmek için faşizmin yaşadığımız topraklardaki pratiklerine bakmak ve bunları bilimsel bir şekilde tahlil etmek gerekmektedir. Dünyanın ve yaşadığımız coğrafyaların tarihini, yakın geçmişini ve hafızalarımızı yoklamanın önemini arttırdığı bir dönemden geçmekteyiz. Faşizmin siyasal varlık koşullarından bir tanesi de emekçi kitlelere gerçekleri ters yüz ederek, gerçeklerin önüne sis perdesi çekerek sürekli gerici propaganda yapmasıdır. Sermaye sınıfı birçok farklı araçla işçilere, emekçilere, gençlere şovenizm, milliyetçilik gibi zehirlerle yönelmektedir.

Geçmişe şöyle bir baktığımızda faşizm varlığını Almanya'da Hitler ve ekibi sanayi tröstlerinin, emperyalistlerin desteği ile şoven, ırkçı, anti-komünist, Yahudi düşmanı histeri ile kitleler arasında yürüttüğü faaliyetler sonucunda lümpen kesimler, gerici güçler içinde taraftar toplamıştır. Bu taraftarların büyük çoğunluğu emekçi kitleler oluşturmaktaydı. Yayıdığı şovenizm ile yaptığı savaşları, katliamları kitlelerin gözünde meşrulaştırmıştır. Bu çalışmaları o kadar üst noktalara tırmanmıştır ki, Alman faşistleri kendilerini üstün ırk

olarak görmekteydiler.

Bu tarihsel anekdottan yola çıkarak Türkiye ve Kürdistan'a baktığımızda son dönemlerde, mizah dergileri RTE ve Hitler benzetmelerini çok fazla kullanmakta. Bu benzetmenin salt RTE ve Hitler arasındaki karakteristik özellikler üzerinden yürütmesi bir eksiklik. Bu yaklaşımlar faşizmi maddi temelleri olmayan, kişilerin istek, arzu, kin, nefretinden kaynaklanan bir sistem olarak göstermektedir. Oysa Dimitrov söylediği gibi "Faşizm mali sermayenin en kanlı, en gerici unsurlarının açık terörist diktatörlüğüdür." Yapılan tahlilde, faşizmin bir devlet biçimi olduğu açıkça ortaya konulmuştur.

Uzun bir süredir dinci-faşizmin temsilcilerinin dillerinden düşürme-

dikleri Afrin işgali sahada başladı ve yansımaları her yerde görülüyor. Nitekim Afrin işgalinin gündeme gelmesi ve başlamasıyla birlikte büyük bir şoven ve milliyetçi dalga uyandı. Bu dalganın uzun bir çalışma sonucu olduğu bir gerçeklik. Televizyonlarda ardı arkası kesilmeyen programlar, gazetelerde manşetler, sosyal medyada hummalı bir çalışma ile emekçilerin gözüne zafer kazanılmış gibi gösteriliyor. Ayrıca yerel yönetimler tarafından şehrin her tarafına afişler ve bunu takip eden evlere-işyerlerine asılan bayraklar, üniversitelerde gerici akademisyenler tarafından ardı arkası kesilmeyen propagandalar ile her yerde bu savaşın haklı bir savaş olduğu izlenimi uyandırılmaya çalışılıyor.

İşgalin başlamasıyla birlikte

dinci-faşist iktidar ardı arkası kesilmeyen propagandası ile birlikte emekçi kitleler ve öğrenci gençlik şovenizm ile zehirlenmeye çalışılıyor. Dinci-faşizm dışarıda yapacağı katliamları emekçi kitlelerin gözünde meşrulaştırmaya çalışmaktadır. Emekçi kitlelerin karşısında her alanda şovenizm, milliyetçilik çıkartıyorlar. Bu şoven dalgadan etkilenen emekçi ve öğrenci kitleler ezilen ulus ve ulusal topluluklara düşman gözüyle bakmaktadır. Bu durumdan en çok etkilenen kitleyi gençlik oluşturmaktadır. Dinci-faşizmin bu yoğun gerici faaliyetlerine karşı, biz gençlik olarak neler yapabiliriz ve neler yapmalıyız?

Liselerin ve üniversitelerin ikinci dönemin açılışına günler kaldı. Okulların açılışına hızlı bir şekilde şove-

nizme ve milliyetçiliğe karşı bir siyasal faaliyet içerisinde olmalıyız.

Okullarda Kürt, Arap ve diğer ezilen ulusal topluluklardan gençlerle sıkı temaslar kurmalıyız.

Okullarda dinci-ırkçı faşistlere karşı yoğun bir mücadele sergilemeliyiz.

Yukarıda önümüzde hedef olarak koyduğumuz ve dönemin ruhunu gerektiren bu pratikler topyekun savaş döneminin ihtiyaçlarına cevap vermeyi öğrenci gençlik mücadelesi açısından hedeflemektedir. Afrin işgalinin asıl hedefi Rojava devrimini bastırma girişimidir. İçeride emekçi kitleler karşı açılan savaşta kendisini güçlü gösterme girişimidir. Devrimciler olarak üstümüze düşen tarihsel görevler bulunmaktadır. Şu anda liselerde, üniversitelerde tarihsel görevlerimize yerine getirmek için boş durmadan, hızla inisiyatif almalı, öne atılmamız. Bizlerin boş bıraktığı alanları dinci-faşizm tosunukları ile doldurmaktadır. Gençliğin karşı-devrim cephesinde olması büyük bir kayıptır. Bunun oluşmaması için hızlı ve pratik bir çalışma özümüz gerekmektedir. Çünkü Lenin yoldaşın da deyimiyile "Gençlik bir devrimin en dinamik gücüdür".

İşgalin başlamasıyla birlikte dinci-faşist iktidar ardı arkası kesilmeyen propagandası ile birlikte emekçi kitleler ve öğrenci gençlik şovenizm ile zehirlenmeye çalışılıyor. Dinci-faşizm dışarıda yapacağı katliamları emekçi kitlelerin gözünde meşrulaştırmaya çalışmaktadır. Emekçi kitlelerin karşısında her alanda şovenizm, milliyetçilik çıkartıyorlar. Bu şoven dalgadan etkilenen emekçi ve öğrenci kitleler ezilen ulus ve ulusal topluluklara düşman gözüyle bakmaktadır. Bu durumdan en çok etkilenen kitleyi gençlik oluşturmaktadır. Dinci-faşizmin bu yoğun gerici faaliyetlerine karşı, biz gençlik olarak neler yapabiliriz ve neler yapmalıyız?

Sınav, Sağlık ve Sömürü

15 yaşındaki lise 2. sınıf öğrencisi genç kız, okuldaki sınavlardan başarı elde edemeyince tekrar sınavlara hazırlanmaya başladı... Sınav tarihleri yaklaşırken genç kız, sınavlarından yine başarı elde edemeyeceğini düşündüğü için, ailesi tarafından özel bir terapi merkezine götürüldü. İlk muayeneyi yapan psikiyatri uzmanı, genç kız için iki farklı ilaç verdi. Bu ilaçları kullanan genç kızın bir süre sonra vücudunda kızarıklar oluşmasıyla birlikte, ertesi gün vücudu morarıp, su toplamaya başladı ve aynı bölgelerde yanıklar oluştu...

Hastaneye kaldırılan kızı muayene eden doktor, bu ilaçların normal şartlarda epilepsi hastalığı için kullanılan ilaçlar olduğunu söyledi. Hastanenin yoğun bakımında olan genç kıza doku yenileyici tedavi uygulanıyor. Kızın babası "Kızımın durumu ile ilgili hiçbir kişi veya kurumdan şu ana kadar geri dönüşüm olmadı. İddiamız, ilacın yan etkisinin olduğu yönünde. Epilepsi ilacı yazılmış. Bu ilacın da geçmişinin kirli olduğu söyleniyor. O yüzden biz de adli mercilere başvurma gereği duyduk" diyor.

Bir tarafta sınav kaygıları yüzünden sağlığını kaybetmiş genç bir insan, diğer tarafta hastayı "müşteri" olarak gören, sadece "paramı kazanayım"ı düşünen insanlar... Bu insanların da, hastalarının sağlığı konusunda hiçbir kaygı duymadığı çok net bir şekilde ortada. İşte kapitalizmin sağlık konusunda geldiği nokta...

Sistem Bizlere Açlık Ve Yoksulluktan Başka Bir Şey Vaadetmiyor

Denizli'nin Pamukkale ilçesinde tek başına yaşayan, işsiz kalan ve bir süredir maddi sıkıntılar çeken genç, yaşadığı evinde kendini tavana asarak intihar etti... Arkadaşları durumu fark etti, yetkililere bildirdi ve gencin intiharı ile ilgili soruşturma başlatıldı...

Geleceksizlik, yokluk, bunalım ve intihar... Hikaye o kadar tanıdık ki... Bu sömürücü sistem, gençlere açlıktan ve yoksulluktan başka bir şey vadetmiyor.

Henüz 20'li yaşlarındaki insanların intihar etmesi kadar acı bir olay yok... Ama maalesef kapitalist sistem, 15-16 yaşlardan itibaren genç insanları yaşamlarını sonlandırmaya itiyor. Bunların yaşanmaması için tek çözüm var: Tamamen çürümüş, her yerinden dökülen bu düzeni alaşağı edene kadar mücadele etmek...

Ancak bu düzeni yıkıp yerine kimsenin yokluk, açlık çekmediği bir toplum yaratabiliriz.

Bu toplumun adı da sosyalizmdir.

Tutsak Öğrencilere Sınav Da Yasak

Adalet Bakanlığı'nın, CHP İstanbul Milletvekili Gamze Akkuş İlgezdi'nin soru önermesine geçen sene Eylül ayında verdiği yanıtı göre, Türkiye cezaevlerinde 69 bin 301 tutuklu öğrenci bulunuyor.

Tutuklu öğrencilerin en büyük sıkıntılarının başında eğitim hayatlarının kesintiye uğraması geliyor. Ayrıca öğrencilerin adına açılan ceza soruşturmaları da tutuklu öğrencilerin eğitim-öğretim hayatlarının bitmesine sebep oluyor.

Newroz'da üniversite kampüsünde halay çektikleri için örgüt üyesi oldukları iddiasıyla tutuklanan öğrenciler de var. İddianamede "Öğrencilerin ellerini havaya kaldırarak iki parmaklarıyla zafer işaretini yaptıkları, slogan attıkları, ateş yakılarak Kürtçe şarkılar eşliğinde gerilla halayı oynadıkları tespit edilmiştir" ifadesi yer alıyor.

Yine Antalya'daki Akdeniz Üniversitesi'nde okurken tutuklanan öğrenciler için hazırlanan iddianameye, "Şırnak İli Uludere İlçesi Ortasu (Roboski)

köyünde 34 kişinin hayatını kaybetmesini protesto etmek amacıyla gerçekleştirilen yürüyüş ve basın açıklamasına ilişkin video kaydı" ifadeleri de iddianame içerisinde yer alıyor.

Aynı zamanda tutsak öğrenciler sınav haftalarında nakil ücretlerinin karşılanmaması sebebiyle sınavlara da giremiyor.

Kasım 2016'da yürürlüğe giren 677 Sayılı KHK ile de, örgüt üyeliğinden tutuklu ve hükümlü bulunan kişilerin sınava girme haklarını elinden aldı. İlgili maddede, "Terör örgütü üyeliği veya bu örgütlerin faaliyeti çerçevesinde işlenen suçlar sebebiyle tutuklu veya hükümlü olarak ceza infaz kurumunda bulunanlar, olağanüstü halin devamı ve kurumda barındırıldıkları süre zarfında, ülke genelinde uygulanan merkezî sınavlar ile örgün veya yaygın her türlü eğitim ve öğretim kurumları ile kamu kurum ve kuruluşları tarafından yapılan ya da yaptırılan sınavlara giremezler" deniliyor

Bira satışlarında düşüş yaşayan Anadolu Grubu'nun yönetim kurulu başkanı, evde yapılan biranın vergide kayba neden olduğunu iddia ederek vergi alınmasını istedi. Zaytung Değildir

Komünist Bir Kadın: CLARA ZETKİN- 1

**Halkımızın büyük bir insanını tanımak ister misiniz?
Gerçek bir insanlık timsali nedir,
bilmek ister misiniz?
Clara Zetkin bunu herkesten önce biz-
zat yaşadı.
Wilhem Pieck**

Komünist bir bilinç ve barış savaşçısı Clara Zetkin'in yaşamı, mücadele anlayışı bütün insanlık için büyük, değerli bir miras niteliğindedir.

Yaşamını sosyalizm mücadelesine adan Clara Zetkin, çocukluk döneminden itibaren yoksul köylülerin içinde büyümüştü. Köyünde gördüğü her türlü yoksunluk ve sosyal haksızlıklar, Clara'yı ta o dönemden çok derinden etkilemişti. Clara hep şu soruyu kendine sorardı: "Neden her şey böyle?"

Clara bu sosyal haksızlıkları, sorunları inatla yaşamının her alanında dile getirmiş, bu durumu her vakit sorgulamıştı. Aynı zamanda fikirlerini kardeşleriyle de paylaşırdı. Bir süre sonra kardeşinin arkadaşının sosyal demokrat gazeteyi getirmesiyle birlikte Clara'nın ilk kez işçi hareketinden haberi oluyordu. Bu gazetede yazılanlar Clara için yaşamın gerçekçi bir kesitini yansıtan yazılar olmuştur.

Sosyal demokrat gazeteleri insanın insanı sömürmeyeceği, gerçek bir adalete geçerli olacağı bir düzen için kavga, savaşıma çağırıyordu. Bu gazeteyi okumaya başlamasıyla beraber sosyalizmi savışılması gereken bir amaç olarak görmeye başlamıştı. O dönemde okuduklarını arkadaşlarına aktarmış, tartışmış ve sosyalizm davasını temsil etmeye başlamıştı.

Clara aynı zamanda çok başarılı bir öğrenciydi. Bütün derslerin de çok başarılı olmuştur. Ailesi ve öğretmenleri Clara'nın parlak bir geleceğinin olacağını, geleceğin yıldızı olacağını belirtiyorlardı ama Clara ailesinin ve öğretmenlerinin kendisi için yaptığı planlara dahil olmayıp farklı bir yol seçmiştir: "Yaşamını, geleceğin sahibi olan sınıfla işçi sınıfıyla birleştirmeyi" seçmiştir.

Clara'ya işçi hareketine giden yolda ilerde eşi olacak sosyal demokrat olan

Ossip Zetkin yardımcı olmuştur. Bir öğrenci grubunda karşılaşmışlardır. Clara öğrenci gruplarında yapılan tartışmalarda ateşli bir kararlılıkla kendi görüşünü savunuyordu. Bu dönemde kendini geliştirmek için okumalara başlamıştı. Komünist Manifesto'nun içeriğini ve özünü anlamaya çalışıyordu. Malum bu eser kapitalist düzeni yıkıp, iktidarı ele geçirecek sosyalist düzeni inşa etmek için işçi sınıfı ithaf edilen Marx ve Engels'in önemli bir öğretisiydi.

Clara'nın işçi hareketine adım attığı

sıralar Sosyal Demokrat partinin ilk yıllarıydı. O dönemde Bismarck sosyal demokrasiyi bir numaralı düşmanı olarak görüyordu, Bismarck sosyal demokrasiye karşı amansız bir savaş içerisindedeydi. Sosyal demokratları bozgunculukla, vatan hainliği ile suçluyordu. Sosyal demokratlar sıkı denetim içerisindeydi. Toplantıları yasaklanıyor, herhangi bir faaliyet yürütülmesine izin verilmiyordu. Clara için bu durum ilk zamanlar can sıkıcıydı ve partiye yapılan saldırılardan dolayı üzüntü içerisindeydi, yoldaşları ve tüm işçi sınıfı hareketi adına kaygılanıyordu. Ama partiye karşı yapılan tüm bu saldırılar Clara'nın sosyal demokratlara daha da yakınlaşmasını sağladı. Sosyal demokratlarla sürekli görüşüyor, ilişkileri kopmaz bir şekilde ilerliyordu. Clara Partinin mücadelesini özbeöz kendi mücadelesi olarak görüyordu, artık işçi sınıfını tanımaya ve sevmeye başlamıştı. Çünkü bu insanlar haklarını arayan, daha iyi ve mutlu bir

dünyayı yaratmak için mücadele eden insanlardı. Sosyalizm mücadelesi için kavga verenler için ise baskı atmaya devam ediyordu: "Anti-sosyalist yasa" yürürlüğe girmiştir. Özellikle sosyal demokratlara yönelik baskı her geçen gün artıyordu. Partinin yetkin insanları tutuklanıyor, gazetelerin yayımlanması ve dağıtılması yasaklanıyordu. İşte Clara böyle bir dönemde arkadaşlarına elinden geldiğince yardım etmiş, illegal çalışmalara katılmıştır. "Parti savaşıyor, işte bu yüzden yenilmez!" diyordu Clara. Cesur ve kararlılıkla çalışmalara katılıyor, parti saflarında yerini alırdı.

Anti-sosyalist yasanın çıkmasıyla birlikte Clara mahkumlar için para topluyor, gizli toplantılara katılıyor, sosyalist fikirleri bulunduğu her alanda taşıyordu. Yani Clara sosyal demokrat partiyle bağlantısını hala sürdürüyordu.

Kısa bir süre sonra Clara kendini tamamen politik hayata vermiştir. Tartışmalara katılıyor, o dönemde önde gelen marksistleri takip ediyor, gece yarısına kadar kitap okuyordu. Clara'nın bu çalışmaları dikkatleri çeken bir noktada idi. Clara yapılması gereken bir durum söz konusu ise işe hemen girer, elinden gelen her şeyi yapardı. Sorumluluk bilinci çok yüksek biriydi.

Kadın hakları, kadın sorunu Clara için özel bir konumdaydı. Pek çok işçinin ve sosyal demokratların bile kadının çalışmasına karşı olduğu bir dönemde o, kadınların da harekete katılması gerektiğinden ve ekonomik bağımsızlığından yanaydı. O sıralar Bebel'in yeni yayımlanmış eseri "Kadın ve Sosyalizm" kadınların kurtuluşunun çıkış yolunu anlaması açısından iyi bir kaynak olmuştur. Clara kadınların kurtuluşunu şu şekilde tanımlıyordu: "Kadınların kurtuluşu için verilen savaşın, sefaletin ve insanın insan tarafından sömürülmesinin ortadan kaldırılması için verilen savaşla tıpatıp aynı." Ve özellikle işçi, emekçi kadınların tüm umutlarını sosyalizm inşasına bağlaması gerektiğini belirtiyordu.

Clara'nın yaşamı ve mücadelesi 43. sayıda anlatılmaya devam edilecektir.
İstanbul'dan DÖB'lü Bir Öğrenci

BAŞKA BİR DÜNYA MÜMKÜN

UMUT GÜNEŞ

Kapitalist toplumun çöküşü büyürken kapitalizmin yaratmış olduğu insan ilişkileri de gittikçe çürüyor; kolektif olan her şey gittikçe yerini bireyciliğe, sadece parasal bir ilişki biçimine bırakıyor. Sistemsel çöküntü büyürken, psikolojik olarak insanların çökmesi, insan ilişkilerinin gittikçe değersizleşmesi ve sadece maddi yani parasal bir ilişki biçimine dönüşmesi gibi birçok durum toplumsal olarak giderek artan intihar, ölümlerin nedenlerinden bazıları. Fakat özellikle gençlik içinde gerici burjuva ideolojilerinin de etkisiyle hayatın anlamsızlığı, psikolojik bunalımlar, umutsuzluk, çaresizlik yayılmak isteniyor.

Dinci-gerici iktidarın ve sermaye sınıfının en çok hedef aldığı ve yönlendiği kesimler gençlik ve geleceğin genç kuşak adayları. En çok yıkıma uğrayan, psikolojik ve maddi olarak da en çok içindeki kesimlerin içine de gençliği eklemek gerekiyor. Gençlik insanları, eğitim sistemi, çalışma koşulları, zorlu hayat şartları veya gerici baskılardan ötürü intihar ediyor ve bu sayı her geçen yıl artıyor. Genç insanların tüm hayatını bir sınavın sonucuna bağlayan sınav sistemi, gelecek ve umut vaat etmeyen eğitim sisteminin bir parçası olarak, lise ve üniversite çağlarında birçok genç insanda umutsuzluk, yaşama dair inançsızlık, yaşamdan keyif alamama gibi birçok yansıma yaratıyor. Bu intihar vakaları sadece eğitim sisteminin kendi sarmalında sıkışmış gençlikte değil, mezun olmuş çalışan ve bir o kadar da sömürülen genç insanlarda mevcut. Örneğin en prestijli, en iyi üniversitelerden mezun olan birçok insan intihar etti, ediyor. Toplumsal bunalım her birey üzerinde etkisini gösterirken iyi yerlerden mezun olmuş, eğitilmiş vs. gibi sosyal statü farkı gözetmiyor. Faşizm siyasal arenada dur durak bilmeyen gericilik, önü alınmaz saldırganlıktır. Dinci-faşizmin iktidar olduğu topraklarda yükselen intihar vakaları, yaşamda gelecek görmeyenlerin sayısının artışı, bu düzende umut olmadığına dair inançsızlık gibi ruh hallerinin sistemin ekonomik, toplumsal, sosyal çöküşü ile örtüşmesinden ötürüdür.

Dinci-faşist iktidar bir taraftan gelecek kuşakları çürütmeye, kendi arkasına hizalamaya çalışırken, diğer taraftan gençliği umutsuzluğun, çürümüşlüğüne içine çekmeye çalışıyor. Bir taraftan gericileşen, piyasalaşan, sadece sermayenin ihtiyaçlarına cevap vermesi için dizayn edilen eğitim sisteminin sarmalında sıkışmış milyonlarca öğrenci bulunurken, diğer tarafta da iş bulamayan milyonlarca işsiz gencin dışında, iş bulsa bile, yoğun çalışma koşulları, mobing, geçim derdi, ailesel sıkıntılar, yaşamın dışına itilme gibi birçok sebepten ötürü binlerce genç insan intihara sürükleniyor. Peki bu kadar insanın bir çözüm yolu bulamadan yitip gitmesi, bir şeyleri değiştirmek için mücadele etmek yerine, var olanı kabullenip onu omuzlayamamasının nedeni sadece toplumsal koşulların, yaşamın zor, iktidarın ceberut, nefes aldırmayan bir halde olması mı? Bunların her birinin etkileri olduğunu düşünüyoruz. Bir taraftan siyasal olarak bu toprakların sorunlarının ağır olması, her gün toplumun baskı altına alınmaya, sindirilmeye çalışılması, sadece son 4-5 yıl içinde binlerce insanın ölmesi, tutuklanması bile örgütsüz kesimlerde ister istemez moral bozukluğu, hayal kırıklığı, umutsuzluk yaratabiliyor. Fakat bu kadar sorunun, çelişkinin, yıkımın bu eski toplumun bağrında biriktiğini ve böylesi bir durumdan yeni, daha özgür bir toplumun doğacağını bilen bizler, gençliğe tam olarak ulaşamadığımızdan, bu düzenin bataklığına birlikte dur diyemediğimizden ötürü gençlik kendini çözumsuz hissediyor. Gençliğin ilerici, devrimci kesimleri olarak bizler gençlik içindeki devrimci faaliyetlerimizi ne kadar yoğunlaştırırsak, ne kadar görünür olursak bu bataklığa karşı gençliğe mücadele çağrılarında bulunabilir, başka bir dünyanın ama yeni bir sosyo-ekonomik ve toplumsal sistemin mümkün olduğunu anlatabiliriz. Gençlik içinde tarafımıza çekebileceğimiz ve bizle birlikte mücadele etme çağrıları yapabileceğimiz kesimler mevcut. Onları belirleyip, onlara yönelmek ve başka bir dünyanın ancak siyasal ve toplumsal bir devrim olursa kurulabileceğini anlatmak gerekmektedir. Bunu başarabildiğimiz oranda gençlik içinde bir odak olabileceğiz. Unutmayalım daha dün milyonlarca insan Gezi'de sokakları doldurmuş, muazzam gövdesini göstermişti ve bu savaşın en önünde, barikatların başında tanımadığımız binlerce genç insan dövüşüyordu.

Savaş Bir Halk Sağlığı Sorunudur!

TSK ve ÖSO çetelerinin Afrin'e yönelik işgal girişiminin başlamasının ardından, Kürt halkından, ilerici güçlerden, işçi, emekçi, öğrencilerden işgale karşı tepkiler giderek büyüyor.

Geçtiğimiz günlerde Türk Tabipler Birliği (TTB) "Savaş Bir Halk Sağlığı Sorunudur" başlıklı bir açıklama ile işgale karşı tepkisini dile getirmiş, açıklamanın hemen ardından bir süredir hedef

gösterilen TTB üye ve yöneticisi birçok kişi gözaltına alınmıştı. Bu gözaltılar arasında TTB Merkez Konsey üyesi, daha önce de adı İstanbul Üniversitesi'nde en çok oyu alıp rektör seçilmeyen Raşit Tükel de vardı.

Gözaltıların gerçekleşmesinin ardından TTB yöneticileri arasında bulunan Dr. Şeyhmuş Gökalp'ın Diyarbakır Merkez Bankası'ndaki işine son verilirken, İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü de Raşit Tükel'i İstanbul Üniversitesi'ndeki görevinden 3 ay uzaklaştırdı.

17. doğum gününü İsrail zindanlarında karşılayan Filistin'in yiğit çocuğu Ahd Tamimi, 19 Aralık'tan bu yana tutsak... Ahd Tamimi'ye Özgürlük...

YAPAY ZEKA ÜZERİNE

İ.CEVAT ÇETİNER

Bilinç insana özgüdür. İnsan beyni bu işlev için özelleşmiş, yetkinleşmiş bir organdır. Fakat bilincin insanın bütünsel varlığından ayrı ele alınması da mümkün değildir. Bilinç, insan beyninde oluşan fizyolojiye indirgenemez yani. İnsanın biyolojik ve toplumsal varlığı ile bağlantılıdır. Bunun binlerce yıllık tarihsel sürecinin kısa bir özeti aktarmıştık. "Yapay Zeka" çalışmasını yürütenlerin hem pratik hem de teorik olarak gelip tıkanıklıkları nokta da burasıdır.

Bilim insanları ilk önceleri insan zihninin ürünlerini taklit etmeye çalıştılar. Kuşların uçuş yeteneğini taklit ederek uçak yapma gibi. Ve insan zihninin kimi özelliklerini taklit etmeyi de başardılar. Daha 1950'li yıllarda hesap yapma becerisi insanlardan daha iyi programlar üretilmiştir.

Bu ise yeni bir soruyu gündeme getirdi. İnsan zihninin işleyişini taklit edebilir misiniz? Bu doğrultuda çalışmalar başarısızlıkla sonuçlandı. Örneğin çeviri programları. Bu programlar bir türlü insan zihninin kelime ve cümlelerin anlamlarını belirleme yetisine erişemiyordu. Bu durum yapay zeka çalışmalarının bir dönem yavaşlamasına neden oldu.

1990'larla birlikte bilgisayar donanımında (bellek büyüklüğünde ve bilgi işleme hızında) sağlanan gelişmeler, insana özgü formel mantığa uygun düşünme yeteneğinin büyük bir başarıyla modelleştirilmesinin yolunu açtı. Bilgisayarların cebirsel, formel mantığa dayalı problemleri çözme yetilerinde büyük başarılar elde edildi.

Neden formel mantık? Çünkü bu mantığın temel yasaları, özdeşlik, üçüncünün olanaksızlığı, yeterli neden ve çelişmezlik yani mantıksal tutarlılıktır. Bu yapısı nedeniyle formel mantık, özellikle matematikte kanıtlanma amacıyla kullanılmaya başlanıncaya kadar da yetkinleşmiştir. Ve formel mantığın semboller mantığı ya da matematiksel mantık denilen çeşidi doğmuştur. Böylece bilgiyi yapay, biçimsel dillere dayanarak analiz etme yöntemi sayesinde insan düşüncesinin belirli işlevleri makinelere devredilebilir hale geldi.

Fakat yaratıcı bir işe imza atma noktasına gelince tıkanıp kaldı. Çünkü bir işin yaratıcı olabilmesi için, girdiden yani yüklenen veri-bilgiden farklı yeni ve yararlı sonuçlar elde edilmesi gerekir. İnsan bilincinin işlem yaptığı imgeler, daha önce algılanmış olanı yeniden üretmekle kalmaz. İnsan yaratıcı bir şekilde imgeleri bir araya getirip bilincinde nispeten özgür şekilde yeni imgeler yaratarak tasarılmanın en yüksek üretici, yaratıcı biçimini geçirebilmiştir. Oysa ki bilgisayar programları formel mantığa dayanarak, genellikle "eğer öyleyse" tabanlı kodlarla sınırlanmıştır.

Basit bir örnek. Yolda giden bir arabanın önüne bir cisim fırladığında şoför sadece cismin ne olduğunu değil, cisimle bağlantılı olabilecek bir çok seçeneği de göz önüne alarak karar verir. Yapılan tüm deneyler göstermiştir ki, yola bebek arabası fırladığında tüm sürücüler fren pedalına basıyor. İçinin dolu olup olmadığına bakmaksızın. Bu formel mantıkla, "eğer öyleyse" kodlarıyla bir "yapay zekaya" uygulanabilir kuşkusuz. Peki ama yola bir top, bir balon vs. vs. veya o güne kadar hiç tanımlanmamış ama bir insan baktığında "Bu bir çocuğun oyuncuğu" diyebileceği bir cisim fırladığında ne olacak?

İnsan yaratıcı düşünme yeteneği sayesinde yola fırlayan nesneyi algılar, anlamlandırır ve nesnenin gelme nedeni ile arasında bir bağ kurup karar verir. Topla çocuk arasında ilişki kurar ve çocuğu görmediği halde ayağını frene götürür. İşte "yapay zeka" bunu çözümlenemiyor.

Bu sorun büyük bellek ve işlem hızıyla da aşılamıyor. Çünkü insan beyni tüm bilgileri tek tek taramadan, gereksinim duyduğu bilgiyi seçmesini sağlayan kavramsal başvuru sistemi temelinde organlaşmıştır. İnsan belleğine ihtiyaç duyduğu bilgiyi hızla sağlayan beynindeki fizyolojik süreçlerin hızı değil, kaydedilmiş bilgilerin kavramsal örgütlülüğüdür. İnsanın bilgisi depolama işlemi, mekanik değil, kavramaya dayalı amaca dayalı bir süreçtir. Bundan dolayıdır ki, ezberle dayalı öğrenme sistemlerinden daha çok kavramaya dayalı sistemler başarılı olmaktadır.

İnsan bilincinin modellenmesi için çaba harcayan kimi bilim insanları ise bugüne kadarki başarısızlıklarını sadece insan beyninin müthiş yapısına bağlamaktadırlar. Şöyle diyorlar: "İnsan beyninin yapısıyla bire bir aynı organik/inorganik bir yapı üretilebilirse aynı şey yapılabilir." Buradan hareketle yapay bir sinir modelleri yapmaya çalışıyorlar. İnsan beyninin milyarlarca sinir hücrelerinin oluşturduğu sinir ağından meydana geldiği biliniyor. Buna karşın yapılan yapay sinir ağları bir sinir hücrelerini seçebilmiş değil. Yani çabanın imkansız yakın oluşunu bir kenara koyarsak, şunu söylemek gerekiyor. Beynin yapısının yeniden üretilmesi de yetmez.

Bu modeli gerçekleştirebilmek için insanlığın düşünce tarihinin tümünün mantığını üretmemiz, sonuç olarak da politik, ahlaksal ve estetik gereksinimler de dahil olmak üzere tüm gereksinimlerle birlikte insanın binlerce yıllık gelişim yolunun yinelenmesi gerekir.

Tüm hayatımız deneyimler zincirinden oluşur. Sürekli yaşama dair yeni şeyler öğreniriz. Fakat bildiğimiz sadece kişisel deneyimlerimizle sınırlı değildir. İnsanlığın binlerce yıllık deneyimlerinin üzerine eklenir kişisel bilgilenmemiz. Böylece insan bilincini düşünce farkına varamadığı genel geçer varsayımlara sahip olur. Örneğin bir babayı ölüyle ele gördüğümüzde, öğün babadan daha genç olduğunu ve her zaman öyle kalacağını biliriz. Başka bir örnek, bir yoldan geçecek olan yaya, hiçbir bilgiye sahip olmaksızın, son sürat gelen arabanın yoldan geçene kadar kendisine çarpıp çarpmayacağına öngörüp harekete geçip geçmemeye karar verir.

"Yapay Zeka" ile uğraşanlar bu durumu, "bir anlamda içsel bellek" olarak tanımlıyorlar. Ve "yapay zekanın" böylesi bir öğrenme becerisinden yoksun olduğunu itiraf ediyorlar. İnsanın kararlarının içine sinen yaşamsal bilgi hazinesi!

Başla dönersek, tekrarlayalım öyleyse: "Yapay zeka" denilen bilgisayar programları belirlenmiş belli kurallara göre problemleri çözerek, özüne girmez. Sonuçları ilgilenebilir. Formel mantığın sınırlarını aşamaz.

Oysa insan, eylemlerinin kararlarının gerek kendi, gerekse diğer insanlar açısından getireceği sonuçları hesaba katar. Problemlerin kavramların vs. özüne girer. Diyalektik mantığa baş vurarak, yeni bilgilere geçişin mantıksal ilkelerini açığa çıkarır, teorilerin oluşumunu ve gelişimini inceler, düşünce biçimlerini karşılıklı bağlantılarıyla hareket halinde ve gelişimleri içinde ele alır. Onu böyle davranmaya iten, toplumsal nitelikli dürtüleridir. İnsanın binlerce yıllık biyolojik ve toplumsal evrim sürecinin sonucunda elde ettiği dürtülerdir. İnsan sadece biyolojik bir varlık değil; aynı zamanda toplumsal varlıktır. Dolayısıyla bilinç, insanın biyolojik ve toplumsal varlığı ile bağlantılıdır.

Greve Hazırlanan Metal İşçileri TİS İmzaladı

MESS'le (Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası) yürüttüğü toplu iş sözleşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine metal işçileri 2 Şubat günü greve çıkacağını ilan etti.

Birleşik Metal İş Sendikası üyesi iş yerlerinde 23 Ocak günü 1-2 saatlik iş bırakma eylemi ile grev kararları asıldı. Türk Metal Sendikası ve Çelik İş Sendikası da üye işyerlerinde 2 Şubat'ta greve çıkacaklarını duyurdu.

MESS ise hemen ertesi günü, lokavt kararı aldığı açıklarken, bakanlar kurulu da 26 Ocak günü "milli güvenliği tehdit ettiği" gerekçesi ile yasaklandı... Metal işçileri, her tür yasaklamaya, baskı ve engelleme karşı grevden vazgeçmeyeceklerini duyurdu.

Metal sendikaları ile MESS, 30 Ocak günü anlaşma imzaladı. 130 bin kişiyi kapsayan toplu iş sözleşmesinde, 2 yıllığına anlaşıldı. Türk Metal, Birleşik Metal-İş ve Çelik-İş aynı sözleşmeye imza attı

İlk altı ay için işçilerin saatlik ücretle-

rine 1,6 lira zam yapılan sözleşmeyle, 15 yıla kadar aylık 30 lira kıdem farkı alındı. İkinci, üçüncü ve dördüncü altı aylık dilimlere için enflasyon oranında artış sağlanırken, sosyal haklara yüzde 23 zam yapıldı.

İşyerlerinde komiteler kuran işçiler buna tepki gösterdi. Sözleşmenin imzalanmadan önce sadece temsilcilere değil komitelere de sorulması gerektiğini söyleyen işçiler, "Başından beri yürüyen ısrarlı mücadele MESS'i dize getirdi ama yöntem olarak temsilcilerle birlikte komitelere danışılmaması kabul edilemez" dedi.

Birleşik Metal İş ise "Bu sözleşmenin imzalanması, grev yasaklarına rağmen grev yasağımızı tanımıyoruz diyen metal işçilerinin kazanımıdır. Bu sözleşme, kararlı bir şekilde direnen, taviz vermeyen metal işçisinin ve bu mücadeleye önderlik eden Birleşik Metal-İş Sendikasının kazanımıdır" denildi.

İnşaat İşçilerinden 3. Katta Eylem

Muğla'nın Milas ilçe merkezindeki özel bir kolej inşaatında çalışan 28 işçi, 3 aydır maaşlarını alamadıkları için 24 Ocak günü 17.00 sıralarında, çalıştıkları inşaatın 3. katına çıkarak eyleme başladı.

Olay yerine gelen ve kendilerini eylemlerinden vazgeçirmeye çalışan polisleri dinlemeyen işçiler, toplam 100 bin lirayı bulan alacaklarının ödenmesini istedi.

Daha sonra inşaatın yüklenici firma yetkilisi olay yerine gelerek işçilerle görüştü. Yetkili daha önce işçi temsilcisine toplam 50 bin liralık bir ödeme yaptığını söyleyip, kalan alacaklar için de ödeme sözü verince işçiler 2 saatlik eylemin ardından eylemlerine son verdi.

3.Havalimanı'nda Yol Kesme Ve İşten Atma

3.Havalimanı'nda çalışan Aden Metal işçileri, 31 Ocak akşamı saat 17:30 itibarıyla, ödenmeyen maaşları ve çalışma saatlerinin ücretsiz olarak uzatılması nedeniyle yol keserek İGA'yı (İstanbul Grand Airport) protesto ettiler. Şantiye yolları tamamen trafiğe kapatılırken, birkaç dakika içinde trafik felç oldu.

Aden Metal patronları ise, protesto eylemine katılan işçilerin kimlikleri tespit edilene kadar iş çıkışlarını verdi. Duruma tepki gösteren işçiler, akşam kamp alanında "yarın da protestolar devam edecek" açıklaması yaptı.

1 Şubat günü de Aden Metal'in 40 işçisi havalimanı inşaatında grev yaptı.

"Nuriye Ve Semih Kazandı Biz Kazandık"

Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın açlık grevinin 324. ve "İşimizi Geri İstiyoruz" eyleminin 444. Gününde Nuriye ve Semih'in işe iade talebinin OHAL Komisyonu tarafından reddedildiğine ilişkin yanıtın kendilerine ulaşması üzerine 26 Ocak günü yaptıkları bir basın toplantısıyla Nuriye ve Semih açlık grevini sonlandırdı.

Nuriye ve Semih için Dayanışma, yine Cuma akşamı Kadıköy Süreyya Operası önünde toplanarak, Nuriye ve Semih'in açlık grevini sonlandırması üzerine son eylemini yaptı.

Dayanışma bileşenleri adına basın metnini okuyan Meltem Servi, OHAL Komisyonunun verdiği "red" kararı ile yargı yolunun açıldığını, bunun somut bir kazanım olduğunu söyleyerek açlık grevini sona erdirdiklerini ancak mücadelelerini sürdüreceklerini söyledi.

Nuriye ve Semih için Dayanışma bileşenleri söz alarak kısa konuşmalar yaptılar.

Mücadele Birliği adına yapılan konuşmada da "Nuriye ve Semih bize gösterdi ki insan eğer haklılığına inanıyorsa ve kararlı ise tek başına da kalsa ağır bedeller ödemeye hazır; mücadeleyi kazanabilirsin" denildi. Afrin'e TSK'nin saldırısına değinilen konuşmada, "Bu savaş bizim savaşımız değil. Biz asla Kürt halkına karşı savaşmayacağız. Biz emekçilerin Afrin halkıyla Kürt halkıyla Arap halkıyla bir sorunumuz yok. Ve biz asla onlarla savaşmayacağız. Yaşasın halkların ve emekçilerin mücadele birliği" denildi. Konuşmanın ardından "Afrin Halkı Yalnız Değildir" sloganı atıldı. Yapılan konuşma üzerine çevik kuvvet polisi "Eylemin içeriği dışında konuşmalar yapılmaması aksi halde müdahale edileceği" tehdidinde bulundu.

"Savaş Bir Halk Sağlığı Sorunudur"

İzmir'de sağlık çalışanları kurumları, "Savaş Bir Halk Sağlığı Sorunudur" diyerek 25 Ocak günü bir basın toplantısı düzenledi.

SES İzmir Şubesi, Türk Psikologlar Derneği İzmir Şubesi, TİHV İzmir Temsilciliği ve İnsan Hakları İçin Sağlık Çalışanları Grubu, Toplumcu Psikologlar, Toplumsal Dayanışma İçin Psikologlar (TODAP) bir araya gelerek, savaşların çatışma bölgelerinde başta su olmak üzere çevreyi tahrip ettiğini, tarımsal üretimi olumsuz etkilediğini; insanları göçe zorladığını; anne ve çocuk ölümlülüğü başta olmak üzere ölümleri artırdığını; aşılama vb koruyucu hizmetleri aksattığını söyledi.

Savaş ve çatışmaların sadece yaşanan zamanı değil, geleceği de etkilediği, sorunların gelecek kuşaklara tüm boyutları ile aktarıldığı söylenen açıklamada, "savaş, doğrudan ve dolaylı sağlık etkileri, insan hakları ihlalleri, kaynakların kullanıma etkileri ve şiddetin artması nedenleriyle sağlıkçıların ilgi ve çalışma alanına girmektedir" denildi.

Okunan açıklamada "Sağlıkçıların etik değerleri, mesleki donanımları ve koruma bakış açıları sağlığa zarar veren temel nedenlerin vurgulanması konusunda bir sorumluluk ve savunuculuk dayatmaktadır. Bu kapsamda savaş ve çatışmaların nedeni olabilecek etmenlerin ortadan kaldırılmasına yönelik çabalar yani birincil korunma, yaranlanma, hastalıklar ve ölümlerden ikincil korunma ve uzun erimde rehabilitasyon ve yeniden sağlıklı bir yaşamın oluşturulmasında çok değerli katkılar sunulabilir" denildi.

"Sağlığın barışa köprü" olduğu vurgulanan açıklamada, "sağlıklı olarak bizlere düşen, pozitif barış yaklaşımıyla, barış dilinin kurulmasında, barışçıl tutumların geliştirilmesinde, çatışma ve savaşın önlenmesinde, barışın korunmasında etkin bir rol almaktır. Sağlıkçıların en temel görevi, yaşam hakkının savunulmasıdır. Yaşasın hayat, yaşasın barış" denilerek sona erdi.

KESK: Ortak Mücadeleyi Hedefledik

KHK ile ihraç edilen ve bir yıldır "İşimizi Geri İstiyoruz" eylemini sürdüren KESK İstanbul Şubeler Platformu üyesi kamu emekçileri, 30 Ocak günü Bakırköy'deki BES İstanbul 1 Nolu Şube'de yaptıkları basın toplantısı ile yaşadıkları süreci değerlendirdi.

KHK ile ihraç emekçiler adına basın metnini Eğitim-Sen İstanbul 4 Nolu Şube üyesi İlhan Koyu okudu. Bir yıldır haftanın dört günü Bakırköy, Kadıköy, Kartal Meydanlarında haksız hukuksuz yayımlanan KHK'lere, OHAL düzenine ve faşizme karşı mücadele ettiklerini hatırlatan Koyu, "Sendikalarımızı da kurarken sınıflar tarihindeki direnişlerden, fiili meşru mücadeleyi esas alan, kitle ve sınıf sendikacılığını yani devrimci sendikal anlayışı hep birlikte kabul ettik. Sendika tüzüğüne koyduk. Sendikaları sokakta kurduk. Kapılarını kilit vurulan sendikalarımızın kilitlerini kırdık. Milyonları grevlere çıkardık ve örgüt-

ledik. En güçlü olduğumuz dönem, mücadeleyi yükselttiğimiz dönemler olmuştur. Aynı zamanda örgütlenmenin de zirve yaptığı dönemlerdir" dedi. Koyu, bugün ise iktidarın ülkeyi OHAL ve KHK düzeniyle yönetmekte olduğunu faşizmin tüm kurumlarıyla başta kamu emekçileri olmak üzere tüm direnen kesimlere saldırdığını vurguladı.

"KESK'li Kamu Emekçileri de bundan payına düşeni almıştır" dedi. OHAL ve KHK düzenine, faşizme karşı ortak mücadeleden başka çözüm yolu olmadığını ifade eden Koyu "Bizler İstanbul da ihraç edilen kamu emekçileri olarak kendi irademizle sokağa çıkarken ortak mücadeleyi hedefledik" dedi.

KESK üyesi kamu emekçileri son olarak, basın emekçilerinin de eylemlere daha fazla önem vermelerini beklediklerini ve Bakırköy, Kadıköy ve Kartal'da eylemlerin devam edeceğini söyleyerek açıklamayı sona erdirdiler.

Afrin'de Savaşı Biz Kazanacağız

Atina'da 27 Ocak günü yaklaşık 5000 kişinin katılımıyla gerçekleşen Afrin'e destek yürüyüşü, Omonia Meydanı'ndan saat 17.00'de başladı.

Katılımın yoğun olduğu eylemde Sıngırm Meydanı'ndan sloganlarla Türkiye konsolosluk binasının bulunduğu yere doğru gelindi burada cumhurbaşkanının resimleri ateşe verildi. Eylem boyunca "Afrin Kazanacak", "Biji Afrin", "Yaşasın Barış", "Yaşasın Afrin Direnişi", "Yaşasın Kürdistan", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" sloganları atıldı.

Konsolosluk binasının önünde yoğun güvenlik önlemi vardı. Buraya gelince basın açıklaması yapıldı ve

"Afrin'de savaşı biz kazanacağız. Nasıl ki Kobane zafere yürüdü, şimdi sıra Afrin'de" denildi.

Atina'dan Mücadele Birliği Okuru

Her Yer Efrin, Her Yer Direniş

TC'nin Afrin'e yönelik işgal saldırısı, 27 Ocak'ta tüm dünyada Afrin'le dayanışma yürüyüş ve mitingleri ile protesto edildi.

27 Ocak'ta tüm dünyada eş zamanlı olarak yapılan eylem çağrısıyla birlikte Avrupa'nın pek çok merkezi de "Her Yer Efrin, Her Yer Direniş" sloganlarıyla inledi.

İsviçre Zürih'te ilk günden beri bu sloganla sokaklara çıkan kitle, 27 Ocak günü de İsviçre çapında merkezi yürüyüş ve miting düzenledi.

Helvetiaplatz meydanında toplanan on binler, Bürkliplatz'a yürüdü. Onbinler hep bir ağızdan "Yaşasın Efrin Direnişi", "Efrin Kürt Halkının Onurudur" sloganlarıyla inledi.

Yoğun güvenlik önlemlerinin alındığı yürüyüş, İsviçre basını da yoğun ilgi gösterirken, Türkiye, Kürdistanlı ve İsviçreli örgütler adına konuşmalar yapıldı. Türk devletinin Efrin'e yönelik işgal girişimine sert tepki gösterilirken, Efrin direnişi de selamlandı. Konuşmalarda Türk devletinin artık savaşı Kürt halkının evine kadar taşıdığına dikkat çekilirken, "Bizim evimizi yanarken, kimse evinde rahat oturamayacak" denildi.

Basel'e Binler Efrin İçin Buluştu

2 ay öncesinden İsviçreli yerel sosyalist, demokratik kurumlarının çağrısı ve Türkiye Devrimci örgütlerin oluşturduğu Tutsaklarla Dayanışma Platformunun katılımıyla Türkiye ve Kürdistan zindanlarında başta tek tip elbise olmak üzere devrimci tutsakları teslim almak için yapılan tüm baskı ve işkencelere karşı iki eylem planlandı.

İlk olarak 23 Ocak'ta Basel'de bir bilgilendirme toplantısı yapıldı. İsviçreli gençlerin ilgi gösterdiği toplantıda Türkiye ve Kürdistan'da faşizmin baskıları ve zindanlar konusu işlendi. İkinci eylem planı olarak da 3 Şubat'ta İsviçre'de merkezi olarak Basel'de Tutsaklarla Dayanışma Mitingi organize edildi.

Mitingin afiş ve duyuruları 1,5 ay öncesinden yoğun bir şekilde dağıtılmaya başlandı. Tüm bu çalışmalar devam ederken, Türkiye tekelci sermayesinin -emperyalist devletlerin izniyle- Efrin'e karşı imha ve ilhak girişimi başladı. Ve 3 Şubat'ta Avrupa'nın bütün ülkelerinde Efrin'le dayanışma mitingleri planlandı. Bu mitinglerle aynı güne gelmesi nedeniyle Devrimci Tutsaklarla Dayanışma ve Efrin'le Dayanışma Mitingleri birleştirildi.

Her ne kadar bu mitingler birleştirilmiş olsa da, sosyal medyada Basel'deki

EDI-BESE Platformu İle İlgili Kısa Bir Açıklama

Almanya ve Türkiye'deki saldırı ve baskı politikalarına karşı oluşturulan Almanya merkezi Edi-Bese Platformu, Ocak ayının başında yerel platformların oluşturulması için çağrıda bulundu. Stuttgart ve çevresi için de yapılan bu çağrıya, -bir gereklilik, pratik bir ihtiyaç, hazırlıkları yapılan tek tip saldırısı, Kürdistan topraklarına işgal hazırlığı karşısında bir zorunluluk olduğunu düşünerek- Mücadele Birliği Platformu/Almanya olarak olumlu karşılık verdik.

Çağrı üzerine yapılan ilk toplantıda Edi-Bese Platformu'nun kuruluş metninde itiraz edeceğimiz birçok nokta olmasına rağmen, birlikteliğin ihtiyacından kaynaklı bunlara takılmayarak içinde yer alacağımızı belirttik. Toplantıda AvEG-KON, ATİK, NAV-DEM, HDK-A, ADHK, Yeni Kadın, YDG, SKB, Ciwanen ve Jinen Ciwanen Azad, SYKP, Avrupa Maraş İnisiyatifi, Tutsakların Sesi Platformu, Mücadele Birliği Platformu, Zürih, Initiative Kurdistan Solidarität Stuttgart bileşenlerinin ortak iradesi ile Edi-Bese Stuttgart Platformu kuruldu. Platform yeni kurumlara açık olduğunu da deklare etti.

Toplantıda adı geçmemesine rağmen kendini "Anti-Kapitalist Müslümanlar Avrupa" olarak adlandıran siyasal İslami grubu da çağrı yapıldığını sonrasında öğrendik. Bu gruba yapılan çağrı bizimle paylaşıldığı andan itibaren, itirazımızı belirttik. Bu ve bu türden, kendini nasıl adlandırsa adlandırsa, siyasal islamın temsilcisi hareketlerle, ılımlı ya da radikal her türü ile aramızda mesafe olduğunu, olması gerektiğini, asla yan yana gelmeyeceğimizi ve bu yüzden de bu katılıma karşı çıktığımızı platform bileşenleri ile paylaştık. Yaptığımız itiraz üzerine, "Edi-Bese Platformu'nun açıklanan metnini kabul eden herkesin platform bileşeni olabileceği" belirtildi, bu tavrımızın "kendini dayatma" olduğu bize aktarıldı.

Bu ve benzeri platformlara sonradan katılmalarda bileşenlerden birinin dahi olsa itirazının, en azından dikkate alınıp, bir sonraki toplantıda karara bağlanacağını düşünerek itirazımızı bir polemik çevirmeyerek tekrarladık. Ama burada bizim itirazımız dikkate alınarak değil de, katılımına karşı çıktığımızı islam grubunun bir sonraki toplantıya kadar kendini geri çekmesi ile durum geçiştirildi (ve bu sonrasında bir olgunluk olarak açıklandı).

Edi-Bese Stuttgart Platformu'nun ikinci toplantısı Siyasal İslamcı grubun katılımına itiraz ve diğer gündemlerle (bu grubun da katılımıyla) gerçekleşti. Gündem üzerine söz alıp adı geçen hareketin politik arenadaki misyonu ile tehlikeli bir çizgide, kökenleri itibarı ile de şaibeli olduğunu belirttik. Ek olarak, bir platformun kuruluşunda yer alan her iradenin yeni katılımlar hakkında görüş belirtebileceğini, bunun kendini dayatma değil, ne kadar esnek ya da gevsek olursa olsun, her platformun işleyiş kuralı olduğunu hatırlattık. Sonrasında söz alan diğer bileşen temsilcileri, platformun kuruluş metnini kabul eden herkese açık olduğunu dile getirdiler. Bir kez daha itirazımız hakkında bir karar alınması, bir tercihte bulunulması gerektiğinde ısrar ettik (bu noktada katılımına itiraz ettiğimiz grup temsilcisi de ısrarcı oldu). Tekrarlanan düşünceler ardından, tüm bileşenler bu islam grubunun platformda kalması yö-

nünde görüş bildirdiler.

Kuruluşunda bileşeni ve açıklanan metinde imzacısı olduğumuz Stuttgart Edi-Bese Platformu'ndan, yaşanan bu pratik durumdan kaynaklı çekildiğimizi, ancak saldırılar karşısında gerçekleşecek eylemlerdeki yerimizi alacağımızı açıkladık.

Bugün kendisine "anti-kapitalist Müslümanlar" diyen grubu ve yarın ortaya çıkması muhtemel benzeri hareketleri doğru anlamak gerekir. Dinci-faşist devlet ve tekelci sermaye sınıfı, ellerindeki tüm olanakları kullanmalarına rağmen kendi tabanlarını bile kontrol etmekte zorlanıyorlar. Her yönden çözülen kapitalist düzenin yarattığı çürümeye, yozlaşma, baskı ve haksızlıklar öyle bir düzeye ulaşmış durumda ki, bizzat islamcı kesimlerin etkisi altındaki kitleler dahi bu sisteme ve onun dayanılmaz sonuçlarına karşı başkaldırma eğilimindedir. İşte bu kesimlerin düzen dışına yönelen politik eğilimini tekrar, ama daha geniş bir çerperden çevreyerek, islamcı ideoloji ve düzen sınırları içine hapsedmek amacı taşıyor bu türden siyasal akımlar. Bizzat kendi tabanlarının devrimcileştiklerini görüyor ve bunu engellemek için "en büyük devrimci, en büyük komünist peygamberdi" gibi safsatmalarla kafa bulandırmaya çalışıyorlar.

Evet, islamın etkisi altındaki emekçi kesimleri etkilemek ve devrimci saflara kazanmak görevi önümüzde duruyor. Ama bunun için en başta, "anti-kapitalist" söylemle bu kesimleri islamci ideoloji yoluyla düzen sınırları içinde tutmaya çalışan siyasal islamcılara teşhir ve tecrit etmek gerekir.

Her kim islamın etkisi altında olup da devrimci eğilim geliştiren emekçi kesimler içinde etkili olmak ve bu kesimleri gerçekten devrimci yolda ilerletmek istiyorsa, ilk iş olarak siyasal islamcılara teşhir etmelidir. Bunu yapmak yerine siyasal İslamcılara aranızda alırsanız, aynı platformlarda yan yana yer alıp aynı bildirilere imza atarsanız, onlara demagogilerini sürdürme ve karşı-devrimci misyonlarını oynama konusunda bulunmaz bir fırsat sunmuş olursunuz.

"Anti-kapitalist" görüntü vermeye çalışan bu gericilerle beraber poz verirsiniz, islamın etkisi altında bulunan emekçi kitlelerin gözünde devrimci olarak onları meşrulaştırmış olursunuz. Türkiye ve Kürdistan'da elli yıldır devrim ve sosyalizm mücadelesi verip her türlü bedeli ödeyen devrimciler, kendi elleriyle siyasal islamcılara alnına kızıl bant takma yanlışına düşmemeli. Her şey unutulduysa bile en, azından İran deneyimine bir göz atılmalı. Humeynci mollalar da son derece anti-emperyalist ve anti-kapitalist söylemlerle palazlanmışlardı...

Ve son olarak, devrimci birlik devrimci anlayışla yapılır, oportünist birlikle mevlana tekkesi anlayışıyla. Dinci-faşist TC'nin ılımlı siyasal islamcı denilen ÖSO'cularla Afrin'e savaşı açtığı bugünlerde, "anti-kapitalist" görünümü siyasal islamcılarla yan yana yürüme çabasını da, buna itiraz eden Leninistlerin dışlanıp islamcılarının tercih edilmesini de not ettik.

Tarihin kimi haklı çıkardığına şahit olmak için fazlaca beklememiz gerekmeyecek.

Mücadele Birliği Platformu/Almanya

etti. Kitlenin anında karşılık vermesi nedeni ile geri adım atan polis, yürüyüş sırasında Aufbau Zürih Temsilcisi kitlenin dışında iken gözaltına aldı.

Ve gün içerisinde mitingde gelmek isteyen ya da miting sırasında kitle dışında kalan tamamı İsviçreli sosyalist ve demokratlardan toplam 37 kişinin polis tarafından gözaltına alındığı öğrenildi.

Bunun üzerine akşam saat 20.00'da Basel cezaevi önünde bir protesto gösterisi organize edildi; ama bütün gözaltılar akşam 20.00 öncesi serbest bırakıldı.

Bu provokasyonları ile sözde demokrasi devleti olan İsviçre'nin ve asıl görevi sermayeyi korumak olan polisin Efrin eylemine tahammülsüzlüğünü ve asıl yüzünü gösterirken, bu tavrıyla da platform birleşenlerinin daha önce almış olduğu şehir merkezinden yürüme kararını bilinçli olarak sabote etmiş oldu.

Yürüyüş, şehir ana merkezinin etrafından dolaşarak miting alanına ulaşılması ve yapılan açıklamaların ardından son buldu.

Yürüyüş sırasında Almanca, Kürtçe ve Türkçe faşist devleti teşhir eden ve enternasyonalist dayanışmayı yükseltme çağrısı yapan sloganlar atıldı.

Basel'den Leninistler

NEVA DONDU!*

AZER KIZIL

Devrimci dönemlerde sadece burjuvazi politik olarak dibe vurmaz. Küçük burjuvazi de onunla aynı kaderi paylaşır. Burjuva ideolojisiyle bağlarını tam olarak koparmayan ortalama sol'un bugün yaşadığı süreç tam olarak budur. Bu bağımlılık, ideolojik politik çıkışsızlığa dönüşmüştür. Bırakalım, emekçilerin önüne mücadeleyi daha ileri noktalara taşıyacak hedefler koymayı, tam tersine, iç karartıcı ve bunalım kokan sayfalar dolusu yazılar yazıyorlar. Kimi "halkın suskunluğu"ndan, kimi de sözüm ona "halkın" "mitolojik değerleri"nin peşinde bir medetle bugünün çaresini dünde arıyor! Geleceğe ve gelecek için verilen kavgaya ne büyük vefasızlık!

Tarihin neresinde, o dönemin devrimcileri halkın içinde böylesine geri söylemler geliştirmiş, saflara böylesine umutsuzluk ve karamsarlık pompalamıştır? Örneğin burjuvazinin henüz devrimci olduğu zamanda, Danton "Bu monarşi çok güçlü, halk örgütsüz, bu halimizle mi bu savaşı kazanacağız, bu halimizle mi iktidarı alacağız" demiş ve mücadele hayatını salon toplantılarında mı geçirmiştir, yoksa devrimin sokakta gerçekleşeceğinin bilinciyse mi hareket etmiştir. Ya proleter devrimler çağının büyük önderleri Marx, sürgünde açlık ve yoksullukla mücadele ederken umutsuzluğa kapılıp dünya proletaryasına karamsarlık mı pompalamıştır? Tarih bize göstermiştir ki, devrimciler oldukları her yerde büyük bir coşku ve heyecana yol açmıştır. Onlar bir yere girince karamsarlık öteki kapıdan çıkar gider. Çünkü eskiyen ve çürüyen karşısında söyleyecek sözleri vardır. Bu sözler kulağa hoş gelsin diye söylenmez, bir gerçeğin altını çizerler. Çünkü somut durumun somut tahlilinden çıkarılmışlardır. İşte bu nedenle gerçek devrimcilerin söyledikleri hem kendilerinin hem de emekçilerin önünü açar.

Her fırsatta sokağa, meydanlara çıkmayı değil, ama her önemli günde salonlara kaçmayı marifet sayanlar mı emekçilerin politik öncüsü olacak! Ya da bunu yaptıktan sonra kitleleri sessiz kalmakla eleştirmek nasıl bir tutumdur? Kendilerine öncü rolü biçenler, kendi kaçkınıklarını "kitleler geri çekiliyor"la örtmeye çalışıyorlar. Aslında bu ne kadar geri bir noktada olduklarının itirafıdır.

Toplumsal olaylara yüzeysel bakıyor, gelişmeleri derinlemesine tahlil edemiyorlar. Üstelik "yenilgi", "başarısızlık", "durağanlık", "kitle hareketinde kırılma" gibi tespitleri yapmakta da hiç zaman kaybetmiyorlar. Tam bir uçarılıkla olayın başında coşar, ortasında yorulur, sonunda pes etmeye hazır hale gelirler. Örneğin, Gezi Ayaklanması önce çok şaşırıldılar çünkü hiç beklemiyorlardı. Sonra kopup katıldılar ancak günler geçti ve ayaklanmacılar daha ileri noktaya doğru hamle yapmayıncı, ortalama sol bocalamaya başladı. Oysa tam da bu noktada devrimciler öne çıkmalı daha ileri noktaları hatta nihai hedefi göstermeliydi. Fakat onlar bunu yapmadıkları gibi yapana da engel olmak için az uğraşmadılar. Sonra Gezi bitti ve şu sıralar halka kızıyorlar; "Üç ağaç için ayaklandı da daha önemli şeyler için ayaklanmadı" diye. Anlamadıkları şey ayaklanmaların çoğu kez aniden olduğudur. Yani bir miting gibi önceden hazırlanmaz, ancak öngörülebilir. Yani anidir, ama sürpriz değildir. Küçük burjuva ideoloji bunu kavrayamaz. Bu nedenle komünistler her "biz öngörüştük" dediğinde onlar "sürpriz oldu" havasındadır. Açıkçası bu sürprizlere de bir türlü doymazlar!

Ortalama sol burjuvaziyle ideolojik bağı son ana kadar koparmayacaktır. Bu nedenle bir yandan "faşizme karşı geniş CeHePe'yi örnek'i planlarken diğer yandan Leninist görüşleri çalışıyorlar. Leninist politikalarla proletarya karşısında komünistmiş gibi yaparken, en geniş CHP ile (cepheden aslında kasıt bu!) burjuvaziye göz kırıyorlar.

Her ne kadar ara ara devrime dair kafiyeli ve radikalizm suna bulandırılmış, kulağa hoş gelen, içi boş lakırdılar etseler de değişmeyecekler. Hep böyle yalpalayıp duracaklar. Çünkü değişmek için ideolojik politik üretim gerekir. Başkalarından çalışan görüşlerle değişim, dönüşüm ve ilerleme olmaz. Değişim ve ilerleme yoksa doğru çözümleme de yoktur. Bu nedenle gelgitli bir ruh haliyle bir gün coşup ertesi gün dincecekler. Çaresizce sık sık klasik söylemlerine dönecek "kazanılmış hakları" veya "parlamentodaki muhalefeti korumaktan" bahsedecekler. Ancak ilerlemekten değil, "korumaktan" ibaret olan bu yaklaşım emekçiler içinde ne bir heyecan ne de bir mücadele isteği uyandıracaktır. İnsanlar onca uğraşla meclise yolladıkları vekillerin bir gecede helikopterlerle taşıyıp zindanlara atıldıklarını canlı yayında izledi. Dahası meclisin bir mücadele alanı olmadığını gördü. Kimse anlamsız bir parlamento için dövüşmez. Kimse bir yere varmayan bir yolu ikinci kez yürümez! Devrim kendine uygun yeni yollar açmak zorunda. Emekçiler burjuvazi ile ortalama sol'un arasındaki o "güçlü" köprüden geçerek kışık sarayına girmeyecekler. Bir kez daha biri öne çıkarak bağuracak işçi semtlerinden kopup gelen insan selinin içinden, "Yoldaşlar! Neva'ya bakın. Neva donmuş!" diye.

Ortalama sol cepheye yeni bir şey yok. Aynı umutsuzluk aynı karamsarlık. Tüm bunları bir kenara iterek yürüyünler inadına daha bir inatçı daha bir coşkulu olmak zorunda. Çünkü sadece böyleleri zafere ulaştır. Neva'ya bakın yoldaşlar. Neva donmuş! Buz hiç bu kadar sağlam ve kalın olmamıştı. Artık milyonlarca insanı taşıyacak kadar güçlü. Emekçiler parlamentoya değil ama saraylara bir kez daha buradan geçip gidecekler.

* 1917 Şubat Devrimi'nde yürüyüşe geçen büyük işçi kortejleri, Çarın Kışık Sarayı'nın da içinde olduğu şehir merkezine ulaşmasını diye karşı devrimci kazak askerleri Neva nehri üzerindeki köprüleri zincirlerle kapatmıştı. Neva işçi semtleriyle şehir merkezini birbirlerinden ayırıyordu ve Kazaklar köprüleri tuttuğu için Çar kendini sarayında kendini güvende hissediyordu. Ancak o gün, Neva donmuştu! İşçi kolları buz tutan nehirden yürüyerek geçtiler ve yeni bir tarihi yazmaya başladılar!

TTB: Yaşamı Savunmak Suç Değildir!

Afrin saldırısına karşı barış çağrısı yapan Türkiye Tabipler Birliği (TTB) üye ve yöneticisi doktorların evlerine baskın düzenlendi, 11 doktor 30 Ocak günü sabah saatlerinde gözaltına alındı.

Evleri polis tarafından basılıp, arama yapılan TTB Başkanı Raşit Tükel, Merkez Konsey üyeleri, Sezai Berber, Sinan Adıyaman, Selma Güngör, Şeyhmus Gökbalp, Hande Arpat, Ayfer Horasan, Taner Gören, Funda Obuz, Yaşar Ulutaş, Nazım Yılmaz için 7 günlük gözaltı kararı olduğu öğrenildi. Gözaltına alınan doktorların muayenehanelerinde ve TTB Merkez Binasında da aramalar yapıldı.

Haberin duyulmasının ardından dayanışma için TTB binası önünde pek çok kişi toplandı. Milletvekilleri ve sendika yöneticilerinin de aralarında bulunduğu kitle, TTB'ye yönelik saldırıyı ve savaşı protesto etmek için basın açıklaması yaparak "TTB'ye Saldırı Halk Sağlığına Saldırıdır" dedi, polisin saldırısı da gecikmedi.

Akşam saatlerinde Çağaloğlu'nda bulunan İstanbul Tabip Odası'nda gözaltına alınan TTB Merkez Konsey üyeleri için bir basın

açıklaması düzenlendi. Sağlık kuruluşlarının yanında çok sayıda emek ve meslek örgütü, sendikalar, siyasi partiler ve kitlesel olarak taşeron işçiler katılarak "Hekimlerin Yanındayız" dedi.

Önce gözaltına alınan 11 hekimin özgeçmişleri anlatıldı kısaca, sonra basın açıklamasını İncilay Erdoğan okudu, TTB'nin her koşulda yaşamı savunmaya ve "Savaş bir halk sağlığı sorunudur" demeye devam edeceğini belirtti.

"Biz hekimiz, sağlıklıyız. Tıbbın kurucuları İstanköylü Hipokrat'ın, Bergamalı Galenos'tan bu yana buradadır, bu topraklarda vardık, varız, var olacağız! Topluma adanmış bir mesleğin onurlu üyeleri olarak insan yaşamını, sağlığı, barışı, demokrasiyi her zaman olduğu gibi bugün de, yarın da savunmaya devam edeceğiz" denilen açıklamada Dünya Tabipler

Birliği (WMA) Başkanının gözaltılar ile ilgili açıklaması da okundu.

İstanbul Üniversitesi Demokratik Üniversite Girişimi adına yapılan konuşmada "Savaş ölüm demek, açlık, hastalık, sakatlık demektir. Bu nedenle hekimlerin savaşa hayır demesi meslek doğalarının gereğidir, başka türlü düşünülemez. Her türlü baskıya karşı yaşam hakkını savunmaya devam edeceğiz" derken Dr. Tarık Ziya Ekici'nin gönderdiği mesajda "Değerli meslektaşlarımızın gözaltına alınmaları dünya hekim camiasında ve tıp çevrelerinde Türkiye aleyhine olumsuz tepkilere yol açacak son derece hatalı bir davranıştır. Meslektaşlarımızın derhal serbest bırakılmasında sayılmayacak kadar çok sayıda ülke yararı da vardır" denildi.

DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu iktidara seslenerek "Buradan açıkça söylüyorum siyasal iktidara, siz ki Prof. Dr. Taner Gören'in, bu ülkede binlerce hekim yetiştirmiş, milyonlarca insanın hayatını kurtarmış, bu ülkenin en hümanist, en mesleğine aşık, en fedakar hekimlerinden birisinin eline kelepçe taktınız ya sizin sonunuz geldi" dedi.

Hekimler basın açıklamasının ardından hep birlikte İstanbul Tabip Odası binası önünde Hipokrat Yemini'ni okudu.

Savaşa Hayır, Barış Hemen Şimdi Diyoruz

TTB Merkez Konsey üyelerinin gözaltına alınmasını protesto için, 30 Ocak günü Adana Eğitim-sen binasında bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Sendikalar, siyasetler ve derneklerin katıldığı basın açıklamasında Adana KESK dönem sözcüsü yaptığı açıklamada, "Savcılık kararı doğrultusunda 'Terör örgütü propagandası yapmak ve halkı kin ve düşmanlığa sevk etmek' iddiasıyla gözaltına alınan arkadaşlarımız tamamen mesleki duyarlılıklarını dile getirmişlerdir. Türk Tabipler Birliği'nin hekim olmanın, mesleki sorumluluğun gereği savaşa karşı tutum belirlemesi karşısında hedef gösterilmesi ve ardından 11 yönetici hakkında gözaltı kararı verilmesi kabul edilemez. ... 'Savaş, doğada ve insanda tahribat yapan, toplumsal yaşamı tehdit eden, insan eliyle yaratılan bir halk sağlığı sorunudur' demıştır. Bu tespitinin neresine karşı çıkmaktadır."

TTB; 'Her çatışma, her savaş; fiziksel, ruhsal, sosyal ve çevresel sağlık açısından onarılmaz sorunlara yol açarak büyük bir insani dramı da beraberinde getirir' demektedir. Bunun tersini kim iddia edebilir" denilen açıklamada, kurumlar olarak, TTB'nin metnini sahiplendikleri ve dayanışma içinde oldukları söylenerek derhal serbest bırakılmaları istendi.

Basın açıklaması, "Kaderini ve iktidarını daha çok savaş, daha çok çatışmaya bağlayanlara, barış talebimizi ve haykırışımızı boğmaya çalışanlara karşı bir kez daha 'Savaşa hayır, barış hemen şimdi!' diyoruz" denilerek sona erdi.

Mücadele Birliği/ Adana

Avukatlardan Barış Bildirisi

ÖHP'nin çağrısı ile Türkiye'nin farklı illerinden 510 avukat Afrin'e yönelik operasyona karşı bir 'barış bildirisi' yayınladı.

Avukatların bildirisi şöyle:

"Biz avukatlar uyarıyoruz:

Savaş, doğada ve insanda tahribat yaratan, toplumsal yaşamı ve insanlığın ortak birikimi olan adalet duygusunu yok eden bir insan hakları ihlalidir.

Her çatışma, her savaş; temel insan haklarını kullanılamaz hale getirir ve toplumlarda onarılmaz sorunlara yol açarak büyük bir insani dramı da beraberinde getirir.

İnsan haklarını savunmaya ant içmiş bir mesleğin mensupları olarak, yaşamı korumanın ve barış iklimine sahip çıkmanın birincil görevimiz olduğuna aklımızdan çıkarmıyoruz. Savaşla baş etmenin yolu, adil, demokratik, eşitlikçi, özgür ve barışçıl bir yaşam kurmak ve bunu sürekli kılmaktır.

Öte yandan barışı savunduğu için TTB üyesi hekimlerin gözaltına alınması, Anayasaya ve uluslararası sözleşmelere aykırıdır. Savaş karşıtı olduğumu ifade ettiği için gözaltına alınan ve tutuklanan herkes derhal serbest bırakılmalıdır.

Savaşa hayır, barış hemen şimdi!"

TTB'ye Destek Veren Avukatlara Saldırı

TTB Merkez Konsey üyelerinin gözaltına alınmasını 31 Ocak günü Ankara Adliyesi önünde protesto etmek isteyen avukatlar, polis saldırısı ile karşılaştı.

Özgürlükçü Çağdaş Avukatlar, Ankara Adliyesi önünde basın açıklaması yapmak için hazırlık yaptıkları esnada polis, Ankara genelinde her türlü eylem ve etkinliğin yasaklandığını, basın açıklamasına izin vermeyeceklerini bildirdi. Polisin uyarısına rağmen açıklama yapmak isteyen avukatlar, "Savaşa hayır barış hemen şimdi" sloganı attı. Slogan atıldığı anda çevik kuvvet polisleri avukatların etrafını sardı.

Polisin saldırısı ile eylem sonlanırken, avukatlar adliye girişinde savaş karşıtı slogan atmaya devam etti.

Doktorlara Tıp Fakültesi'nde Protesto Yasak

Afrin saldırısını protesto ederek barış çağrısı yapan TTB yöneticilerinin gözaltına alınmasını protesto için bugün 12.30'da İ.Ü.Çapa Tıp Fakültesi'nde yapılacak istenen basın açıklamasına polis saldırdı.

Daha basın açıklaması öncesi hastane binalarında doktorlar, "yapılacak basın açıklamasına katılabilecekleri" gerekçesiyle güvenlik tarafından zorla dışarıya çıkarıldıklarını söylerken, öğrenci kantininde dahi toplanmalarına izin verilmedi.

Hastane önünde açıklama yapılmasını engelleyen çevik kuvvet polisleri, basın açıklamasına katılmak için gelen doktorlar, sağlık emekçileri, tıp öğrencileri ve emek dostlarını kalkanlarla saldırarak hastane dışına çıkardı.

Açıklamaya katılmak üzere gelenler, bunun üzerine Millet Caddesi üzerinden Çağaloğlu'daki İstanbul Tabip Odası'na doğru polis eşliğinde yürüyüşe geçti.

Doktorlar ve öğrenciler, saat 13.30'da Tabip Odası'nda basın açıklaması yaptı.

"Bu ülkenin doktorlarına hastanelerin kapıları kapatıldı. İstanbul Üniversitesi'nin tarihine karar bir leke olarak yazılsın, doktorlar hastaneden yaka paça dışarı çıkarıldı" denilen açıklamada, "Merkez Konsey Onurumuzdur" sloganları atıldı.

Sağlık emekçileri, İÜ'nün seçilmiş rektörü Prof.Dr. Raşit Tükel ve öğretim görevlisi Prof.Dr. Taner Gören'in İÜ'de görevden uzaklaştırılmalarını da protesto ediyor.

Diktatör Olsa Oyun Yasaklanırdı!

Tiyatroya yönelik yasaklara karşı İstanbul Ayışığı Ekin Sanat Derneği ve Devnim Tiyatro Atölyesi oyuncuları 29 Ocak akşamı #DiktatörüOkuyoruz eylemi gerçekleştirdi.

"Neymiş efendim, iktidar istiyor muşum... Devletin tüm gücünü kendime istiyor muşum... Evet istiyorum! Neden istemeyeyim! Sen güç istemiyor musun? Karın seni dinlesin, çocuğun sözünden çıkmasını, çalışanın şıp diye dediğini yapısın, kimse ama kimse sözünü ikiletmesin istemiyor musun? İstiyorsuuuun! Hayatında en mutlu olduğun anlar insanların senin dediklerine 'evet' dediği, seni onayladığı anlar değil mi? Evet öyle.. Ama becerin o kadar, çapın o, o kadarını yapabiliyorsun. Gücün bir eşine, iki dostuna yetiyorsa kabahat benim mi! Senin çapınla yetinmek zorunda mıyım ben? Değilim değilim değilim.."

(...) Yahu, beni devireceksen yerime ne koyacağımı bileceksin. Yoksa bir halt deviremezsin. Bin yıl geçse de deviremezsin. Ben devrilmek istesem bile deviremezsin. İnan bana, o kadar yani. Devi-

remezsın. Bir kuvvetle gelip beni itmedikçe sen, cismin şurdan şuraya gitmez. İlim diyorsun ya, al sana fizik. Sonra istediğin kadar yorumla. Beni yorumla, onu yorumla, şunu bunu yorumla. Proje yerine neyin var? İyi hisler... Ölçü bu değil. Bu kaybedenlerin ölçüsü, kazananların değil."

Onur Orhan'ın yazdığı, Caner Erdem'in yönettiği ve Barış Atay'ın oynadığı 'Sadece Diktatör' oyunu birçok ilde yasaklandı. Kadıköy Emek

Tiyatrosu'nun üretimi olan oyunun yasaklanmasına yönelik Kadıköy Tiyatrolar Platformu, ülke çapındaki tüm tiyatrolara 29 Ocak saat 20.30'da ülke çapında katılımla oyunun seslendirilmesi için çağrı yaptı.

İstanbul Ayışığı Ekin Sanat Derneği emekçileri ve Devnim Tiyatro Atölyesi oyuncuları da çağrının yapıldığı saatte; "Sadece Diktatör" oyun metnini birlikte okudular.

İstanbul Ayışığı Ekin Sanat Derneği ve Devnim Tiyatro Atölyesi oyuncuları gerçekleştirdikleri etkinlikte "Topluma dayatılan hiç bir baskıya boyun eğmediğimiz gibi, sanatımızla yolumuzu aydınlatmaya devam edeceğimizi bir kez daha haykırıyoruz."

Sanat İçinde Geleceği Barındıran Bir Silahtır Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla" dediler.

Oyun metninin okunmasına ilişkin görseller sosyal medyada #DiktatörüOkuyoruz hashtagi ile paylaşılıyor.

Moğol İstilacılar Masum Kalır!

Tarih dediğiniz nedir! Birkaç çanak çömlek, onu da koyarsınız bir kenara, yürür işinize bakarsınız! Sonra? İş makineleri girer, kes, biç, eş, düzle, dik ışıl ışıl AVMLeri! En masum hal budur dinci-faşistlerin tarihten ve tarihi eserden anladığının. Ve en kibar hal tarih yok etmenin! Bir de daha vahşi yöntemleri var. İş

araçları yerine savaş araçları, patlayıcılar, bombalar! Taliban ve Afganistan'daki Buda heykelleri, ŞİD ve Suriye'de Palmira Antik Kenti, El-Nusra ve yüzlerce yıllık kilise, tapınak, mezarlık... Şimdi de dinci-faşist devlet ve Ayn Dara!

Afrin'de bulunan ve 3000 yıl önce inşa edilmiş olan Ayn Dara tapınağı 26 Ocak'ta Türkiye tarafından bombalanarak yerle bir edildi. Milattan Önce 1300-1700 yıllarına arasında, geç Hitit Dönemi'ne ait olduğu tahmin edilen tapınak hakkında çok çeşitli teoriler var. Birisi, Akad mitolojisinde bereket, aşk ve savaş tanrıçası olan İştâr için inşa edilen bir tapınak olduğu. Suriye Tarihi Eserler İdaresi'ne göre ise, "M.Ö. birinci binyıl içerisinde Suriye'de Aramiler tarafından inşa edilmiş olan en önemli anıtlar" arasında yer alıyor.

UNESCO yetkilisi, "Bu tapınak, Suriye-Hitit dini mimarisinin önemli bir örneği ve Suriye'de benzer yapılar içerisinde en kapsamlı arkeolojik kazıların yapılabildiği yer" derken, "Bombardıman tapınağın orta ve güneydoğu kısımlarına ağır hasar verdi. Bazı eserler paramparça oldu" diyor. Ayn Dara'nın aslan heykelleri 3 bin yıldır ayaktaydı ancak Türkiye'nin bölgeye yönelik bombardımanında geriye aslan heykellerinin pen-

çelerinden başka pek bir şey kalmadı... Gidip Ayn Dara'yı yerinde gören AFP muhabiri ise, "Bir zamanlar tapınağın içine yönelen siyah, oymalı merdivenler bugün enkaz ve kayalar altında. Siyah bazalt taşına oyulmuş kanatlı hayvanları gösteren freskler, enkaz yığına dönüşmüş, artık tanınmayacak halde. Sadece

aralarında ayakta duran bir aslan heykelinin de bulunduğu tapınağın kenarındaki bölüm bombardımandan kurtuldu" diyor. TSK ise yaptığı açıklamalarda, "dini ve kültürel yapılar, tarihi eserler ve arkeolojik kalıntılar ile kamu yararına faaliyet gösteren tesislerin" hedef olmadığını söylese de, Şam'daki hükümet yetkilileri, Afrin'deki Kürt yetkililer ve Londra merkezli Suriye İnsan Hakları Gözlemevi tapınağın gördüğü zarardan Türkiye'yi sorumlu tutuyor.

Suriye Eski Eserler Müdürlüğü de "Ayn Dara Tapınağı'na zarar vermek, Palmira'daki Bel Tapınağı'nı yıkmakla eşdeğer bir vahşet. Tüm dünya için büyük bir felaket. Bir hava saldırısında 3.000 yıllık medeniyet yok oldu" derken, Afrin'de bulunan ve 'Kuzey Suriye'nin Antik Kentleri' olarak adlandırılan 40 tarihi köyün (UNESCO'ya göre tarihleri 1. yüzyıldan 7. yüzyıla uzanan bu köylerde tarihi ev, kilise, hamam ve pagan tapınaklarının kalıntıları bulunuyor) hasar almasından endişeli.

Ne diyelim, tarihte Moğol istilacılarla özdeşleşen "yıkım ayinleri" günümüz vandallığının yanında masum kalır.

Nefes Almak İstiyoruz

Çerkezköy ve Kapaklı'ya bitişik 500 hektarlık orman alanına kömürlü termik santral kurulması için dün (1 Şubat) ÇED toplantısı yapıldı.

ÇED sürecinde yapılması zorunlu "halkın katılımı toplantısı" için Çerkezköy Ticaret ve Sanayi Odası önünde bine yakın kişi toplandı ve toplantı salonuna girmek istedi. Önu çevik kuvvet barikatıyla kesilen Çerkezköylülere, salon önünde slogan atarak bir süre bekledi ve defalarca polis barikatını aşmaya çalıştı.

Halk, kendileri için düzenlenmesi gereken "bilgilendirme" toplantısına alınmadı. Ancak salona girmeyi başaran köylü kadınlar "Termik santral istemiyoruz", "Kapılar açılсын" sloganları atmaya başlayınca toplantı başlamadan sonlandırıldı. Böylece düzmece ÇED toplantısı sonlandırılarak tutanak tutuldu, "Halk bilgi almak istemeyerek eylem yapmıştır" denildi.

Trakyalılar, Trakya topraklarını ve Kuzey Ormanlarını zehirleyecek olan termik santrale karşı çıktıklarını söylemek için gelmişti "halkın katılımı toplantısı"na. Ancak salona alınmayınca salonun önünde saatlerce bekleyişini sürdürdü ve bölgeye ölüm getirecek termik santrallere karşı konuşmalar yaptı, sloganlar attı. Kuzey Ormanları Savunması aktivistleri de burada "Termik santral ölüm demektir, ölümün 'ÇED'i olmaz" pankartı eşliğinde kara tulumlarla yere yatarak bir eylem yaptı.

Daha sonra yöre halkı basın mensuplarıyla kömürlü termik santralin yapılacağı alanı gezdi. Burada açıklama yapan Greenpeace, "Ergene havzasında, çiftçilerin sulu tarım yapabilmesi için bile yeterli miktarda su yokken hem kömürün yıkaması hem de santralin soğutması için milyarlarca

ton su boşa harcanacak, 2014 yılından itibaren parçacık madde hava kirleticisi oranlarında kademeli bir artış gösteren bölgede, yeni termik santral emisyonları bu kirliliği kat be kat artıracak" dedi.

Köylüler ise "Zaten fabrikaların içindeyiz. Bir de üstüne üstelik kömürün zararlarını bile bile termik santral getireceklerini söylediler. Hem ormanları, hem toprağı, hem hayvanları yok ederek termik santral kurmak istiyorlar. Bunun sebebi yandaşlarımızın yolumu açmak. Her şey insan hayatından daha değerli bu ülkede" diyor.

Bir diğer köylü "Trakya zaten sanayi bölgesi. Termik santral yaptırıldı zaman sularımız da kirlenecek. Biz bu kadar yaşadık ama çocuklarımız, torunlarımız bizim kadar yaşayamayacak. Biz yeşillikler içinde doğduk yeşillikler içinde ölmek istiyoruz. Bahçemize ektiğimiz domatesi, biberi yemek istiyoruz. Dumanla zehirlemek istiyorlar" dedi.

Türk Toraks Derneği ve Temiz Hava Hakkı Platformundan Doç. Dr. Haluk

Çalışır da konuyla ilgili olarak yaptığı açıklamada "Çerkezköy'de kurulması planlanan kömürlü termik santral faaliyete geçerse, düşünülmediği gibi baca filtrelerinin çalıştığı varsayıldığında bile her saat başı 525 kg yani 10 çimento torbasını dolduracak kadar toz havaya saçılacaktır. Bir günde bu miktar neredeyse bir kamyonu ulaştırmaktadır. Bacalardan çıkan bu tozlar, diğer kirleticiler ile de birleşerek çocukların, insan ve hayvanların akciğerlerine girecektir; toprağı ve suya yayılacaktır. Yani havamızda, toprağına suyumuzu karışacak, yavaş yavaş kanser, kalp, beyin ve akciğer hastalıklarına yol açacaktır" dedi.

Afrin Faşizme Mezar Olacak!

Faşist Türk devleti, Kürdistan'ın Afrin Kantonunu işgal savaşını başlattı. Dinci faşist iktidar ve onun başındaki Erdoğan, günlerdir Afrin halkını kadın-erkek; yaşlı-genç-çocuk demeden sivil halkı, evleri, okulları bombalıyor. Onlarca sivil öldü, yüzlerce sivil yaralandı.

Faşizm, içeride ve dışarda dizginlenmemiş saldırganlıktır. Tıpkı Hitler gibi, Mussolini gibi, başka toprakları kendine katmak, işgal ve ilhak etmek onun varlık nedenidir. Dün Kürdistan'ın Jarablus, Azez ve El Bab bölgelerini işgal eden Türk devleti, bu gün Afrin'e yakın gelecekte İdlib ve daha başka yerlere gözünü dikmiştir.

Faşizm, hem içeride hem de dışarıda savaş demektir, kan dökücülük demektir. Kürdistan'da şehirleri yıkan, evleri ve insanları yakan, taş üstüne taş bırakmadan katliam yapan dinci faşist iktidar bu gün aynı vahşeti, aynı katliamları Rojava'da gerçekleştiriyor.

Faşist Türk devleti ve dinci faşist iktidar bu savaşı tek başına yürütmüyor. Rusya, hava savunma sistemlerini çalıştırmayarak Afrin'i işgal etmesi için faşist devlete yeşil ışık yaktı. ABD, "Afrin ilgi alanımız değil" diyerek faşist devlete onay verdi. Avrupalı emperyalist devletler adına AB, "Askeri operasyonlar konusunda yorum yapmıyoruz" sözleriyle faşist devletin başlattığı savaşın arkasında olduğunu belli etti.

Emperyalist Alman devleti, vatan-daşlarını zindanlarda rehin tutan Erdoğan'lara tank ve başka silahlar satmakta, tanklarını modernize etmekte sakınca görmüyor. Hollanda, "YPG masum değil" diyerek işgal savaşına açıkça destek veriyor. Fransa, ses çıkarmayarak Kürt halkının katledilmesini onaylıyor.

Bütün emperyalistler ve gerici devletler faşist Türk devletinin arkasında hizaya geçtiler. Onların desteği olmadan faşist devletin ve dinci faşist iktidarın bir

adım dahi atamayacaklarını biliyoruz. Bu yüzden bu imha, işgal ve ilhak savaşı aynı zamanda emperyalist ve gerici devletlerin Kürt halkına, Ortadoğu halklarına karşı savaşdır.

Ancak faşist Türk devletinin arkasında emperyalist devletler ve emperyalist sermaye varsa, Kürt halkının arkasında da Avrupa'nın, Asya'nın, Afrika'nın, Latin Amerika'nın ezilen, sömürülen emekçi halkları ve gençliği var.

Faşist devletin Kürt halkına karşı başlattığı imha ve işgal savaşı gerçekte iki dünyanın; emperyalist-kapitalist dünya ile ezilen, sömürülen emekçi halklar dünyasının; eski dünya ile yeni dünyanın savaşdır. Faşist devletin yenilgisi, emperyalist-kapitalist dünyanın yenilgisi; Kürt halkının zaferi dünya emekçi halklarının zaferi olacak. Kürt halkının faşist Türk devleti üzerindeki zaferi, başta Ortadoğu halkları olmak üzere, dünya halklarını büyük bir bela-

dan kurtaracak; onlara kesin kurtuluşun, tam demokrasinin, gerçek özgürlüğün yolunu açacak.

Asya'dan Afrika'ya, Latin Amerika'dan Avrupa'ya kadar, İsviçre'de yaşayan bütün uluslardan emekçilere ve gençliğe çağrımızdır:

Faşist Türk devletinin imha ve işgal savaşına karşı çıkalım, mücadele edelim. Kürt halkı, Ortadoğu halklarının ve dünyanın geri kalan bütün halklarının faşizmden kurtuluşu için kanını dökerken biz de sokaklara, meydanlara çıkarak onun yanında yer aldığımızı; Kürt halkına yalnız olmadığını gösterebiliriz. Kürt halkıyla enternasyonal dayanışmayı yükseltelim.

Emperyalist devletler, emperyalist sermaye faşist Türk devleti ve onun başı Erdoğan'la tam dayanışma halinde. Faşist Türk devleti ve faşist iktidar bu dayanışmadan güç ve cesaret alıyor. Emekçi halklar ve gençlik de Kürt halkının yanında yer alarak bu kan içiciler dünyasına karşı güçlerini ortaya koymalılar.

Zafer Kürt halkının, Ortadoğu ve

dünya emekçi halklarının olacak! Çünkü güçlü olan halklardır; çünkü yaşam emekçi halklardan yana. Faşist Türk devletinin başlattığı savaş, onun ve onun arkasında duranların çöküşünün başlangıcı olacak! Tıpkı Hitler faşizminin "Moskova Önlerinde" başlayan, Berlin'de biten yenilgisi gibi.

Kürt halkı faşizme ve emperyalizme karşı kahramanca savaşıyor. Faşist devlet, elindeki bütün savaş imkanlarına, emperyalistlerin desteğine ve güçlü orduya rağmen günlerdir bir adım ilerleyemiyor. Kürt halkının gösterdiği kahramanlık ve feda ruhu bize zafer vad ediyor.

Afrin'i faşizme mezar haline getirmek için ayağa kalkalım! Afrin savaşını faşizmin yıkımının başlangıcına çevirmek için harekete geçelim!

Bütün uluslardan emekçiler, gençler, kadınlar: Afrin Kürt halkının zafelerini kesin kılmak için enternasyonal dayanışmayı yükseltelim! Kürt halkının zaferi hepimizin zaferi olacak!

Afrin Dayanışma Platformu Basel

YENİ BİR GÜNÜN ŞAFAĞI SÖKECEKTİR ELBETTE!

Kadınların tam ve gerçek kurtuluşu için mücadele etmeyenler zorunlu olarak, kadınları, burjuva toplumda elde edilen ve elde edilecek sınırlı haklarla oyalamış olurlar. Bunun varacağı en ileri nokta, biçimsel hak eşitliğidir. Ama daha fazlası değil.

Her hak gibi, kadınların hak eşitliği de burjuva toplumda sınırlıdır. Hak eşitliğinin belli bir ölçüde gerçekleştiği günümüz burjuva toplumda, hak eşitliğinin sınırlı oluşu üzerinde tekrar tekrar durulmalıdır. Bu sınırlılık gösterilmelidir. Kadınların kurtuluşuysa, burjuva sınırlılıklar havaya uçularak, bu sınırların ötesinde ve ilerisinde gerçekleşir.

Hak eşitliğinin ötesine gidemeyen kadın hareketi aktivitesini yitirir ve zamanla dağılır, hatta yozlaşır.

Burjuvazi, sosyalizme bağlanmayan her demokratik hareketi kendi egemenliğini sürdürmenin bir ögesi haline getirebilir. İnsanlar yeni şeyler için savaşırlar. Kadınları asıl harekete geçiren, kadınların gerçek kurtuluşun sağlandığı yeni bir dünya için mücadeledir.

Bir çok ülkede, önce etkin bir mücadele yürüten, fakat daha sonra dağılan kadın hareketlerinin durumundan dersler çıkarılmalıdır. Hak eşitliğinin, yasa karşısında eşit olmanın gerçekleştiği ülkelerde, kadının kadınlıktan ileri gelen konumunun köklü olarak değişmesi için daha ileriye gidilmesi gerekiyor. Birçok kadın hareketi daha ileri gidemediği için varlığını koruyamadı. Sermayenin ve erkeğin kadın üzerinde egemenliği yıkılmadan daha ileriye gidilemez.

İstiyor ki, kadını erkek arasında süren, tarihin en uzun iç savaşı, etkin devrimci eylemler olmadan kadınlar tarafından kazanılsın. İstiyor ki, isyan ve ayaklanma olmadan kadınların gerçek özgürlüğü elde edilsin. Oysa

ki, ancak bir devrim son verebilir sermayenin ve erkeğin kadınlar üzerindeki egemenliğine. Ancak bir devrim sona erdirebilir kadınların ezilmesine, eşitsizliğine, aşağılanmasına ve katledilmesine. Yalnızca öncelerine göre daha ileriye gidebilen bir devrim gerçekleştirebilir kadınların tam ve gerçek kurtuluşunu. Çünkü kadınların kurtuluşu, burjuvazinin sınıf egemenliğini devirmeye yetmez, toplumun dönüşümünü ve yeni baştan kurulmasını gerektirir.

Güncel burjuva toplumda kadınların durumu değerlendirilirken, yalnızca politik yaşama katılan kadınların durumu, eğitim düzeyi oranı vb. göz önünde tutuluyor. Doğrusu, yani gerçek durumun ortaya çıkarılması için ülkede ve dünyadaki tüm kadınların durumu, içinde bulunduğu koşulların göz önünde bulundurulmasıdır. Burjuva çevreler, tam da politik yaşama katılan kadınların durumunu öne çıkararak tüm kadınların gerçek durumunu gözlerden uzak tutmaya çalışıyor. Kadın hareketlerinde de bu yaklaşımla karşılaşabiliyoruz.

Biz kadınların dikkatini kadınların yaşamadaki gerçek konumuna çekiyoruz. Tüm kadınların dikkat merkezini, kadınların gerçek eşitliği ve gerçek özgürlüğü uğruna mücadeleye yönlendiriyoruz.

Bugün söylediklerimizi yarın, sosyalist toplumda savunacağız, dahası gerçekleştireceğiz. Nadejda Krupskaya sosyalizmin ilk kuruluş döneminde dikkatleri kadınların yasa karşısındaki konumuyla, yaşamadaki konumu arasındaki farklılığa çekiyor:

"Kadınların yasa önünde varılan eşitliği yaşamda da gerçekleşmiş ol-

saydı o takdirde Sovyetlere seçilen kadınların oranı yüzde 50 civarında olurdu."

Lenin, dikkatlerimizi kadınların yaşamda eşitliğinin gerçekleşmemesine çekiyor:

"Elbette burada söz konusu olan kadının emek üretkenliğinde, çalışma hacminde, çalışma süresinde, çalışma koşullarında eşit duruma getirilmesi değildir. Söz konusu olan ekonomik durumu nedeniyle erkekte farklı olarak ezilmemesidir."

Kapitalist toplumda, daha çok sayıda kadının, siyasal yaşamda yer alması, kadınların yaşamda iki kat ezilmelerini ortadan kaldırmıyor; kadınların siyasal alanda yer alması, yasa karşısındaki eşitliğinin sağlanması vb. yalnızca kadınların daha iyi örgütlenmesi ve kurtuluşları uğruna mücadele için daha uygun ortamın oluşması anlamına geliyor. Ama daha fazlası değil.

Elbette kadın hareketlerinin içinde, kadınların gerçek özgürlüğünü ve gerçek eşitliğini savunanları da çıkarıyor. Fakat onlar, kadınların hak eşitliği mücadelesini, kadınların yaşam karşısındaki eşitliğini ve kazanımlarını öylesine öne çıkarıyor ve bu yöndeki başarıları öylesine abartıyorlar ki, tam da bunu yaparak, kadınların eksiksiz, tam ve gerçek kurtuluşu uğruna mücadeleyi ikincil plana düşürüyorlar. Böylece onu bilinmez bir geleceğe ertelemiş oluyorlar.

Bilimsel, derinlikli, kavrayışlı görüşler, etkisini hemen göstermez ve kısa sürede popülerleşmez. Kitleler üzerindeki etkisi belli bir zaman içinde ortaya çıkar. Kadınların kurtuluşuna yönelik bilimsel görüşlerin durumu da budur. Bu etki kendini göstermeye başlamıştır. Bu etki bir kez ortaya çıkmaya görsün, hemen kopya edilmeye başlanır. Bizde de böyle oldu.

Bu konuda gerçekler ortaya çıkarıldığı halde soruna bilinçsiz, ezberci yaklaşımlar devam ediyor. Kadınların yasa karşısında biçimsel eşitliğiyle, kadınların yaşamda gerçek eşitliği ilişkisine yaklaşım bilinçsizce ele alınıyor.

Kadınların yasa karşısındaki eşitliğiyle kadınların yaşamda gerçek konumu arasında bir çarpıklık var. Kadınların yasa karşısında eşitliğinin

sağlanmasına karşın, kadınların yaşamda ezilme, eşitsizliği, aşağılanması devam ediyor ve daha da derinleşiyor.

Kadınların yasa karşısında eşitliğinin sağlanabilmesi, kadınların dünya çapında uzun, sancılı ve büyük mücadelelerini gerektirdi. Sosyalizmin yüz yıllık pratiğinin yarattığı etkinin burada önemli bir yeri var. Kısacası kadınların hak eşitliğinde elde ettiği ilerleme, kadınların ve tüm ezilen kitlelerin, kapitalizme karşı verdiği devrimci, ilerici savaşlarının bir sonucudur. Fakat bu alanda kaydedilen bütün ilerlemeye karşın, kadının köleliği varlığını koruyor. Bu tezatlık ancak, kadınların toplumdaki konumu köklü olarak değişince ortadan kalkar. Ancak o zaman kadının eksiksiz tam ve gerçek eşitliğinden söz edilebilir.

Feminizm, kadınların hak eşitliği mücadelesi alanında görülür, fakat kadınların tam ve gerçek kurtuluş kavgasında görülmez. Aksine, kadınların devrimci kavgaya katılmalarına karşı çıkar. Onları devrimden uzak tutmaya çalışır. Bu güne kadar pratiği de bu yönde olmuştur.

Feminizm bilimsel, iç tutarlılığı ve bütünlüğü olan bir ideoloji olmadığı için, kadınların kurtuluş kavgası yönünde, kadınları eğitici, dönüştürücü bir niteliği yoktur. Bu ideoloji eklektiktir, sanatsal bütünlüğe sahip değildir.

Feminizm, bugüne kadar sürekli olarak marksizme karşı ideolojik bir mücadele yürütmeye çalıştı, fakat bu mücadeleyi kazanacak bir niteliğe sahip değildir. Marksizm, bilimsel, iç tutarlılığı ve bütünlüğü olan, derinlikli, devrimci bir dünya görüşüdür.

Dolayısıyla bu ideolojik mücadeleyi marksizmin kazanacağı çok kesindir. Marksizm, etkisini feminizm saflarındaki kadınlar arasında gösteriyor. Marksizm kitlelerin arasında maddi bir güç durumuna gelmiştir, dünyayı dönüştürücü güçtür. Daha doğrusu marksizmle silahlanmış kitleler dünyayı değiştiren bir güçtür. Marksizmin devrimci teorisiyle donanmış kadınlar, kendi kurtuluşu yolunda etkin bir güç olur.

Marksizm, bir irdeleme ve araştırma yöntemidir. Somut durum çözümlemesinde net sonuçlara ulaşmayı sağlar. Diyalektik materyalist bakış açısıyla kadınların köleştirilmelerinin tarihi koşulları hakkında net bilgiler ve açıklamalar verir. Bu bakış açısı, kadınların güncel burjuva toplumdaki bugünkü durumlarını daha iyi

anlamalarını sağlar. Kadınların ezilmelerinin tarihi koşulları ve somut durumu üzerine muğlak görüşler ortaya koyanlar, kadınları kurtuluşa götürecektir net, açık devrimci görüşleri ortaya koymazlar. Mücadele hedefi, yöntemleri ve araçlarında da muğlaklığa düşerler.

Proletaryayı ve kadınları özgürleştirecek maddi koşullar, kapitalizmde ileri düzeyde ortaya çıkmıştır. Bu toplumsal devrimi toplumun gündemine getiren koşullardır. Bu maddi temellere dayanan toplum, boydan boya sınıf savaşı alanı durumundadır. Kadını erkek arasında süren tarihin en uzun iç savaşı, modern burjuva toplum alanı üzerinde daha da derinleşiyor, şiddetleniyor ve sonuçlarına doğru ilerliyor. Bu büyük savaşı kadınlar kazanacaktır.

Kadınlar iki kat eziliyor. Kadınlar hem erkekler tarafından eziliyor, hem sermaye tarafından. Dolayısıyla bu mücadele erkeklerin ve sermayenin egemenliğine karşı bir mücadeledir. Kadınların mücadelesi bu koşullarda başarıya ulaştığında bu başarının zaferi gerçekten tarihsel ve büyük bir zafer olacaktır.

Kadınların, erkeğin ve sermayenin egemenliğine karşı eleştirisinin

tonu kadar, eylemleri de militan devrimci olmak zorunda. Çünkü kadınlar, erkeğin ve sermayenin egemenliğini ancak militan devrimci bir mücadeleyle yenebilirler. Kadınların kurtuluşunu gerçekleştirecek devrim, geçmişle köklü bir kopuşu sağlayarak bugüne kadarki tüm devrimlerden daha derine gidebilen bir devrim olacaktır. Bu devrim, ancak kadınların etkin olarak yer almasıyla gerçekleşen proletaryanın toplumsal devrimidir.

Kadınlar eleştiride ve eylemde devrimci bir üslupla konuşuyor: "Yeni bir günün şafağı sökecektir elbette!"

